

בצורת
השם
יְהוָה

ספר
הערב רב
וכל המסתעף
חלק י"ד
על פי ספר הקדוש
מגלה עמוקות
על התורה
להמקובל האלקי מודיננו
רבי נתן נטע שפידא ז"ע

ויצא לאור בעזהשיות על ידי
הוציאת "זעיר גילוי פנוי הערב רב"
* * *
יום דהילולא דיליה, י"ג אב תשס"ד לפ"ק
עה"ק ירושלים תוכבב"

ספר "הערב רב"

וכל המסתעף

חלק י"ד

על פי ספרה'ק מגלה עמוקות על התורה
להמקובל האלקי מודיענו רבינו נתן נטע שפירה זיע"א

בו יבואר גודל עניין חיוב הלימוד ולהקור מעשי ועניין ה"ערב רב", ואיך שצרככים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולו, ועוקרים כל המצאות שבתורתינו הקדושה, כמו שכחוב הגאון הקדוש מוילנא זיע"א, שישנם חמשה מינוי ערב רב, והם: ^(א) בעלי מחולקת ובכלי לשון הארץ, ^(ב) הרודפים אחר התאהוה כמו זנות וכדומה, ^(ג) הרמאים שמראים עצמןצדיקים ואין להם שלם, ^(ד) הרודפים אחר הכבוד ובוניהם הרבות לעשות להם שם, ^(ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקה תחילתה, כי המחלוקה כנגד כולם, והם נקראים "עמלקיים", ואין בן דוד בא עד שייעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, ט): "תמהה את זכר עמלק" מבואר בזוהר. (אדמת אלהו

פרשת דברים)

גם יבואר בו השבד הנדול למי שעוסק להצעיל את עם ישראל מן הערב רב, ומעורר את הרבים שלא יפללו ברשותם ח"ו.

עוד יבואר, שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקרבים, מבואר בזוהר חדש זו"ל (זהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' מ"י בראשית):

"אבל נחשים ועקרבים יש בו – ונחשים ועקרבים דיליה איןנו ערב רב".
עוד יבואר בו העונשים הנדולים אשר מעוניינים את האדם בזה ובבא, ושאין אדם יכול לשער עד כמה ישכబ בזה ובבא על זה שעוזר את הערב רב, והפוגם הנדול הנעשה על ידי אלו העוררים להם, ונודל החיוב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יכשלו חס ושלום לבנות בתוי עבודה וזה של דור הפלגה של הבה נבנה לנו עיר ומגדיל וראשו בשמיים ונעשה לנו שם (בראשית יא, ז), כי בזה תלוי יסוד קדושת ישראל, ובו תלוי גם בן בית משווה בן דוד, במזו שגיליה לנו רבינו חיים וויטאל זיע"א תלמיד הארץ"ל בספריו הקדושים ע"ץ חיים בהקדמתו.

ב הערב רב על פי ספר הקודש מגלה עמוקות על התורה

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלק בחרם לכל דורש ומלךש



הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדרפים קטעים ממספר זה או כל הספר בכל לשון שהוא מכל מדינה וממדינה, כדי להרבבות תורה ויראת שמיים בעולם,
ולעוזר לבנות אהינו בני ישראל בתשובה שלימה



אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעכב את
галותינו ופדות נפשינו רחמנא ליצלן, תלמוד בעיון בספר הזה.



הצדיק המקובל האלקי קדוש ונורא, מרנא ורבנא קודש קדשים בעל מקובל גדול ונורא מן הקדמוניים בקש"ת מוריינו רבינו נתן נטע שפירה זצ"ל זי"ע ועכ"א אב"ד ור"מ דק"ק קראקה המעטירה (בימי רבינו הב"ח זללה) בהגה"ק מו"ה שלמה זצ"ל, מגלה לנו סודות נוראים ונפלאים בספרו הקדוש מגלה עמוקות, מה שקיבל מפי אליו הנביא וכור לטוב (פניהם זה אליו הנקנו קנה גולה לאלקים) בענייני ה"ערב רב"!
וז"ל לרגל יומא הדוללא קדישא שלו שחיל ביום שבת קודש ואתחנן-גחמו, י"ג לחודש מנחם אב דהאי שתא שנת ה' אלףים תשס"ד לפ"ג

כה נחקר על מציבתו:

פה נתמן איש אלקי קדוש מן הקדמוניים, מגלה עמוקות רזין ומטמוניים, הוא שאומרים עליו שדיבר אותו אליו פנים אל פנים, הגאון אב"ד ור"מ מו"ה נתן נטע בן מו"ה שלמה שפירה זצ"ל, נפטר ביום ד' י"ג אב שצ"ג לפ"ק תנצב"ה.

במקום הקדמה

והנה מה שכתב בתקילת דבריו ואפילו כל אינון דמשתדל באורייתא בל חסド דעבדי לגרמייתו וכו', עם היות שפטו מבואר ובפרט בזמנינו זה בע"ה אשר התורה נעשית קדום לחתוך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסוקם בתורה על מנת לקבל פרם והספוקות יתרות וגם להיוות מבל ראי ישיבות ודיני סנהדראות להוות שם וריהם נודף בכל הארץ ודומים במעשייהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמיים. ועיקר סיבת מעשייהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. בכתב בספר הזוהר בפרשת בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ. שהמשה מינים יש בערב רב ומן הג' מינים מהם הוא הנקרא בת גברים דעליתו אמרה הנה הגברים אשר מעולם אנשי השם ואינון מסטרא דאלין דאיתמר בהון הבנה לנו עיר ומגדל וג' ונעשה לנו שם בבניין בתים בנסיות ובתי מדרשות ושווין בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשם אלא לمعدן ולון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא כל העוסק בתורה שלא לשם נוח לו שנחפה שליתו על פניו ולא יצא לאoir העולם.



תוכן עניין "ערב רב" מספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת תולדות טז

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תולדות טז

א. וערב רב באמצעות סימנים סער ויניקותם מן זה אחורונה הרו סורה טז

ב. בשעת מנוחה מתעורר מרות הדין, כי פנה יום כי ינתנו צלי ערב, لكن ציריך ליזהר ביותר בתפלת מנוחה כמו שאמר יעקב מנוחה היא שלוחה לאחוני לעשו, עבר עשו שבא שלוטן דידיה בסוד וירא העם כי בשש, באה שעה שית שעתין בתראין רимא, בסוד ערב רב טז

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת יוישלה טז

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת יוישלה טז

ג. תפילה המנחה צריכין אנו ליזהר בה יותר, לפי שהיא שלוחה עבר מרותו של יצחק שיזנק ממנו עשו, כמו שכותוב: אווי נא לנו כי פנה יום כי ינתנו צלי ערב, لكن וירא העם כי באו שש, והגענו ערב רב זמן ניקת החיצונים – והנה גם הוא אחרינו, תפילה ערבית שתיקון יעקב כו' – תפילה שרירית כי הבקר או והאנשים שלחו המה וחמוריהם, ברון יהוד בכבי בקר, או ויריש כל המקטרנים טז

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת יוינש טז

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת יוינש טז

ד. ערב רב עלה אתם, רפ"ח ניצוצות שהעלו ממצריים מנין רב – כי ירדן לשבור כ"ר – ערב ר"ב – מנין רב עלה אתם – וויסוף ישית ידו על ענין, כי יוסף הורד למצרים לשבור כ"ר, שהוא צדיק אוכל לשובע נפשו, לתקון הנפשות – גם עלה, גם ערב רב עלה טז

ה. ק"ל שנה של יעקב אבינו, כנדק שנים שהולד אדם הראשון רוחן שדין ולילין – כشنולד משה או כלו ופסקו כולם – יעקב אמר לבניו רדו שמה ונחיה משם ולא נמות, לבא בקרושה ולא בקליפה, שרגליה יורדת מות – רדו שם"ה אותן משרה, כי מן רדו צריך לנכות כל פ' שנה של משה, שאז هي הנשומות מסיטרא אדטו, נשארין ורק ק"ל שנה, כנדק ק"ל שנה של אה"ר שהולד שדים, ואח"כ הولد שט בדמותו ובצלו מן לאחר ק"ל שנה שהוא במצרים נשאו פ' שנה של משה שהוא דמות ש"ת – שופריה דיעקב, "שפירה מלשון תיקון", מעין שופריה דאדה"ר – פרעה שידע זה, אמר כל

הערכות על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה ג

טוב ארץ מצרים לכם הוא – ואותם הנשומות מל יוסף במצרים כדי לצרף ולבן אותם – וניצות אליהם כבור המבול ובבור הפלגה, גם הם החטא בעון זה שהחיתו זרעם – וויסוף ברית העליון הכנים והחויר אותם לקודשו זה סוד ואת העם העביר יוסף לערים מקצת נבוד מצרים, אלו שהעביר יוסף הם אותם שמל וטלטלים לצרפת ולבלגנום, אלו הם ערבי רב, זה שאמר יעקב רב עוד יוסף בני ח'י, שיטופ החיה בברית מילה ערבי רב שמיל אותם, ולפי הארץ מצרים ערות הארץ וויסוף סוד ברית לבן גלו לשם, ע"י יוסף ניתקן ח' ח' הכל

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשיות וארא כ

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשיות וארא כ

ו. לפי שאחנן בא מ טוב של קין, לנין החזך הקב"ה לעשות נם במיטה של אהרן, "מהרטיך ומהרכיך ממך יצאו", זה הסוד של "זוקהילו העם אל אהרן", שהם ערבי רב בניו דקין, והшибב למשה: "אתה ידעת את העם כי ברע הוא", שהם נתילין ברע של קין, והוא מ טוב של קין, לנין באו אליו ... כ

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשיות בא כא

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשיות בא כא

ז. נם ערבי רב עליה אתם, מחלוקת במכילה כמה היו הערבי רב, חד אמר: "ק"ד רבווא", חד אמר: "ר"ם רבווא", וחד אמר: "ש"ס רבווא" – מפרש המחלוקת בדרך השפט, וכדרך הקבלה – לפי שימושה רוז דעומדא דאמצעיתא דמקנן ביצירה, לנין הערבי רב מוחיליה קא אתיין ... כא

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשיות תרומה כב

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשיות תרומה כב

ח. "עשה לי מקדש ושכון-ת"י בתוכם", הרי אرار"ט בנימ"ת י"י ומתרוגמין טורי דמלטטייא ובכל דבר הקדוש מתלבקות הקליפה, ז"ש ועשה לי מקדש ושכן ת"י, שהוא רוז דארור"ט בתוכם, כי הקב"ה צוה לעשות מתחילה המשכן עם ערבי רב מאת כל איש שיה מוחיא וקליפה ביה

כב

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשיות ויקרא כא

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשיות ויקרא כב

ט. נחلك אדם לאחר אכילת עץ הדעת טוב ורע, לתرين בניין, קין והבל, קין מסיטרא דרע, הבל מסיטרא דטוב, ומהם נתערבו כל הנשומות שבعلם, נתערב טוב ברע, ורע בטוב – ויקר אל משה, כל הנשומות שם סוד אור

העובי רב על פי ספר הקודש מגלה עמוקות על התורה ז

יקר שהם הנשומות בכלל, נתגלה אל משה, בסוד א' זעירא, שסוד א' היא נחלקה י"ו למטה י"ו למעלה, שהם סוד זעיר, שירודין בו הנשומות בתרין חילוקין אלו הדיניינו י"ו למיטה הם נשומות מסיטר' דטוב הם מצד הכל, ואח"כ ו"י למיטה, תהה זה אל זה ו"פ" י"ו הרי קין, נמצא שרמוים בכך כל הנשומות וכו' שיווצאים מתרין סטרין.....

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשות תזריע כר

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תזריע בד

ו. "מרור" על שם ר' דאתפרש מן ה', והוא גרים לון וימרו את חייהם, איהו מרור, קראן לי מורה כי המר שדי לי, יוד מן שדי רישומו דברית דיזיב משה בערב רב, בגין דא נחות משה מן דרגא..... כב.....

יא. אמר רבן גמליאל כל מי שלא אמר ב' דברים הללו בפה דיקא לא יצא ידי חובתו, על החטא של אדם הראשון כאמור, ב' טיפין אלו שקלקל אדה"ר, לתקון קין ותאותתו ב', וב' תאומות של הכל הרי שלש, ואדה"ר ב' טיפין – דיליה לא אצלו קין והכל, רק אחר כך הוליד שת בדמותו ובצלמו – אבריהם, טיפ"ה (בגימטריא) א"ב-המו"ן, נפיק מיניה פסולת ישמעאל – יצח"ק בגימטריא ב' פעים טיפ"ה, נפיק מניה עשו – אבל יעק"ב עם סל"ם בגימטריא ב' פעים טיפה, הצליה, שהוה אישתם בעלי פסולת

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשות קדושים כג

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת קדושים כט

יב. עניין ירידת נשמה זהה העולם לתקון גוף של מעלה, لكن אין בן דור בא עד שיכלו כל הנשומות שבוגוף, זה שכותוב: "אלקים מושיב יחידים" בזה העולם, כדי לנガול כל הנשומות ההולכים ערטילאיין – יציאת נשומות מן העולם, כదמיון יציאת מצרים, להעלות ניצוצות הנידחות, בסוד: וירא יעקב כי יש שבר מאניין תבורין במצרים, רדו שמה להעלותם, וכן היה שם ערב רב עלה עליהם – בן הצדיק, מורד שאול ויעל ניצוצות עמו – במות כהן גודל, הولد ההורג נשכח לשגגה לעירו, כי אז מעלה כל מאירי דידיינה עמו כל הנשומות .. כו

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת ברה כט

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ברה כז

יג. וישבתם לבטה בארץכם, אותיות ח"ט לא היו בשבעתים, עד שבא עכנ ומעל כהרם חטא ישראל – אך שגם בעגל אמר משה "אנא חטא העם הזה", על ערב רב קאמר, אבל על ישראל לא כתיב, אח"כ בימי שלמה נתהפכו אותו וישבו ב"טה, אח"כ טה מראות עיניהם עניין תרין אתוון

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשタ בחוקותי כה

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשタ בחוקותי כה

יד. יעקב בגין דלא הויה ביה פסולת, כתוב בזורעו בגלוות: "וישכן ישראל בטח בدد עין יעקב", ואחרמור בצאת האולאה: "ה' בדר ינחנו ואין עמו אל נבר", לא תערבען בהזו ערובייא הגוריים, בשליל זה אין מקבלין גרים לעתיד לבוא, ועל זרע יעקב כתיב "גפן מצדים חסיע", מה גפן לא מקבל הרכבה ממיין אחר, כן זורעו היז שומרים אותן ברית, ולא מקבלין הרכבה ממיין אחר – רפסות דאברהם גורם לישמעאל, ופסות ד יצחק גורם לעשו, האשתעבידו לבנויהם בסוף בגלוות כה

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשタ שלח כט

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשタ שלח לך בט

טו. במדבר הזה יתמו ושם ימותו, ומשה וס' רבו שלו אסתלקו לעילא מעלמא לדעליא אינן, וכל אלה שמתו היז מן עבר רב, כמו שכחוב "ויהי המתים", בט הידועים, שבחייהם קרוים מתים.

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשタ קרח ל

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשタ קרח ל

טו. "והנה פרח מטה אהרן לבית לוי", סוד פר"ח הוא סוד רפ"ח ניצוצות – משה כשהוציאו ישראל ממצרים העלה ר"ב ניצוצות – כי מתחלה היה מוטל על יוסף הצדיק שירוד למצרים לשובר בר, זה שכחוב: "רב עוד יוסף בני חי", ועלי אמר פרעה ההן עם בני ישראל ר"ב ועצום ממנה, שייעלו רב ניצוצות, הכה נתחכמם ל"ז, פן ירבה מילוי למ"ד ו"ז על פ"ז ניצוצות הנשאות שעלה משה אל האלקים לתקון אלו פ"ז ניצוצות, ונוסף גם הוא, גם ערב רב עלו אתם, גם את זה לעומת זה, ב' פעמים גם בגימטריא אליה"ם, אח"כ בא משה זיקח את עצמות יוסף להעלות הנשאות – ועל זה היה מחולקו של קרח, "רב לכם", אתם וחובבי שאתם העליתם הניצוצות, שאיןו כן, כי כל העדה כ"לם ק"דושים ר"ת ק"ך, אלקים השיב: "המעט מכם", אם ישכח בכם לנטם ולהמתיק קי"ט מנין מע"ט, כמו שכחוב אצל משה "ותחסרהו מע"ט מלאקים", רב לכם בני לוי, ר"ל האין כי בכם להעלות קי"ט צירופי אלקים שהוा מע"ט, וא"כ איך יעלה על דעתיכם שאתם יש כה בירכם להעלות רב ניצוצות – קריית מלך ר"ב, על רב ניצוצות, אלקים בארכוניותה נודע למשנ"ב, בגימטריא משה, שהוא היה אי"ש אלקים, ובכם והמתיק כל הניצוצות, והנה פר"ח מטה אהרן, פרח במילואו פ"א ריש ח"ת, בגימטריא

מיטרויין ש"ר הפנימ"ם שהוא סוד מ"טה א"הרן ל"בית ל"וי, ראש תיבות בוגניטריא מיכאל, ולפי שקרה היה כן, עליו איתמר שאית פני רשע לא טוב, הלא אם חטיב שאת, ונرمז בס"ת רפ"ח, פ"א ר"ש ח"ת, שאם תאמר כי קרה גלגול שלו קין דשרקו ויחרקו חرك עליו שר של ניהם, שכיו"ז – בוטח בעשרו הוא יפל נאמר על קrho וכעה צדיקים יפרחו, ועל סוד רפ"ח צדיק כתמר יפרח ס"ת קrho ל.....

לפי שרצה קrho להיות מלך ולהיות למלכה בראש, היה מן הבלועים עד תחום למיטה, ולפי שרצה להיות כהן גדול, כי היה בכור, لكن היה מן השרוופים – קrho לא טיפש היה, ומטעוני הארון היה, התרעם על משה ואחרון שככל התלאות והרתקאות דעוזו עלייזו דישראל בא מן העבר רב, והנה התרעם על שנרמו להם עגל, כי משה גרם בלקחו ערב רב, וזה שאמר הקב"ה כי שחת עמק, ולא עמי ואחרון, העיקר וונוף יי' את העם אשר עשו את העגל – ר"ב לכם, אתם הנורמים ערב רב, כי כל הצורות הצורות הבאו עליינו, הכל בא מכם, כי כל העדה כולם קדושים הם מסטרא דקדושה, והם ת"ך, כמו שכותוב: "ונקדשתי בתוך בני ישראל", וכמ"ש גבי בני יעקב עשרה שהם סוד הקדושה: ויבאו בתוך הכאים לשבור אוכל, כי קודש ישראל לה' ראשית תכובתה, ובנוו ערב רב הם הקליפה אשר סביב המוח, ומשה סבר שתהיה הקליפה נ"ב מתוקנת לנכונות בתוך הקדושה, لكن לפקח עמו, כי לעתיד לבוא כשיбур רוח הטומאה מן הארץ, יהיה כן. לב.....

יה. שלמה המלך לפקח אלף נשים, להכנייע אלף כוחות הטומאה וגם כל השדים, זה שכותוב כאן בקרוח: ובתוכם ה', שישראל הם התו"ה, כי ישראל הם כלי של הקב"ה, והקב"ה כביכול מעצמותו נתן בהם – חלק ה' אמרה נשוי, ונשmeta ישראל וחכמתן, הוא חלק אלוק ממועל, לא עשה כן לכל נוי, להה אמר קrho: ומדוע תתנסחו? הלא אתם גורמתם לנו הצורות בעניין עגל שלקחת ערב רב, וכל המאורעות, מתחאננים, וקורבות התאות, הכל בא מהם לב.....

יט. גם דתנן ואבירם אמרו למשה, והוסיפו כי שתיים רעות שהיה לישראל, שהן תרין בזיעי, הדתינו לב' חורבנין, חורבן א' על ע"ז ג"ע ש"ד, הוא עון עגל, שאז קרבו פקודות העם לסופ' כד' דורות נגבה חוב זה, ובית שני עבר מרגלים, בכיה של חנוך גורמה בית שני, שעבור שנאת חנוך נהרב בית שני – המעת כי העליתנו מארץ מצרים, העליה אשר העליתנו מארץ מצרים, והותה ממכם שנורמת להמיתנו במדבר, כי אלו לא לקחת ערב רב אשר עלה אתם, ז"ש כי שחת עמק אשר העלית מארץ מצרים, הרי תלה העליה במשה, לא די שבזה אתה הוא הנורם שהחתנו בעגל, אף גם זאת גורמת לנו שלא נבא לארץ ישראל, אתה הוא הנורם שלא תן לנו נחלת שדה וכרכ, כי למה הסכתת בשילוח מרגלים – על עניין עגל השיב משה לKERח שמעו נא

הערב רב על פי ספר הקודש מגלה עמוקות על התורה

בני לוי, שמע"ז נא רמו על שמעון, בני לוי רמו ללווי, כי אמרו איש אל אחיו לכו ונחרגתו וננו, אותו החטא גרם שריד יוסף למצרים, והחצרך משה להעלות אותם ע"י טם של כסף שהי כתוב עליו עליה שור, והואו טם זתק מיכח לאש, יצא העגל הזה, והם הגורמים ולא הוא – ולחתן ולא בירם כשראה משה לזרות שפטים, התפלל לפני הקב"ה שהוא לא חטא בשתיים רעות אלו על שלקח ערבי רב אשרبشرם כשרים בשרם, אמר לפני הקב"ה: לא חמור אחד מהם נשאתי, אף שלא מחייב ערבי רב לילך עמו, וכי נשאתי אותם על בנפי נשרים כאשר ישא האומן את הויין, כאשר הוא עושה לט' רבו של נשות קדושים, ועל דבר מרגלים ולא הרעות את אחד מהן, אף ויטיב הדבר בעני בעני שליחות המרגלים, מ"ט לא לרעה עשית, רק לטובה נתכווני – ז"ש אתם חמitem את ע"מ י"י ר"ת ע"ג מל"רגלים, הלא בשתיים אלו אתם גורמים, לפי שימושה אמר בקר ויודע י"י את אשר לו, ז"ש שכונתם לחוף להקב"ה בעצמו ובתרתו, ולכון לך משה ס"ת בחיקו בזוא"ת תדרון..... לד.....

ב. לפי שביד משה היה המטה הזה, ובזה נתקנא קרה בשעה שעוזה הקב"ה על סוד תכלת בפרשה שלפניה, لكن הלביש הוא ר"ן איש טליתות שכולן תכלת, כי כל העדה כלם קדושים – וישמע משה ויפול על פניו, שחדרותו על אשת איש, ועל אותה אשת א"ש שהיא סוד נפש יקרה הצד שאמר הקב"ה קח לך אשת זונות וגנו, השדרתו ואמר רב לכם, שאתם רוצים להעלות לר"ב ניצוצות בסוד ערבי ר"ב אשר עליה אתם מן רפ"ח ניצוצות שלא העלה משה רק ר"ב, ונשאו מניין אלקיהם, ומישראל אל אלקיהם, למתק ג"ב אלו פ"ז ניצוצות מניין אלקיהם, ז"ש לו קrho: "רב לכם", אתם לברכם רוצים לרש כל הקדושה, כי כל העדה קדושים ובתוכם י"י ויש להם יכולת להוציא מון קליפה לעשות תוי"ך, ומהוע לתנסאו, בזה נפל משה על פניו, וזכה ליקח קטרת, כי סמוך לה שאמיר ואשת איש נשפיה הצד, איתא שם במשל: היהתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפה, لكن צוה ליקח מהותות..... לו.....

כא. נורקה בקרח זהמת נחש הקדמוני, רוח של קון, כדאיתא ביה "שבעתים יוקם קין" את כל נתן, כי כל עשרו של קrho הלך לנוקבא התהומה רבא עבר זה, נ"ג ו"קלון" ימצא, בהיפוך אותו י"ז, וחפרתו לא תמהה, הוא רצה להפוך קליפת יון, וננהפכה לו, עד שחרפתו לא תמהה, כי קנאת חמת גבר, קשה כשלול קנאה, ולא ייחמול ביום נקם בשעה שאמר משה אם בריאה יירא..... לו.....

כב. נעשה מן קרcker, ונתהלך בקר לcker – ברכה לראש משביר, על משה שהוא שוחר טוב ומבקש רצון מי"י במא שאמיר בקר ויודע י"י, כי אז סיטרא דחסיד בעולם בכקר חסידיך – אבל על קrho איתמר מונע ב"ד יקברו לא"מ, כי

עיקר חלוקתו על ר"ב ניצוצות של רפ"ח שהעה משה עם ערבי ר"ב אשר עליהם, ואיתו מונע ב"ר – אך טוב לישראל אלקים לבר"י לב"ב, וכן והבל דין עתה קrho ומישה מחלוקתם הראשון, דין אמר חולין סוד קל"ד, ודין א' פרח באוורא, על איון רפ"ח ניצוצין, נחלקו גם עתה, באו לחלוקת זו, וכעליה צדיקים יפרחו על סוד רפ"ח.....

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשות חיקת..... לט'

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת חוקת לט'

בג. אוטם שיצאו מצרים שנגורה עליהם מיתה, לא היו רואים במדבר נתת רוח ולא רוח טובה, וכן הכתוב אומר ובניהם היו רועים במדבר וכו', אמר רבי עקיבא כשהיו מוגלים התגרים של פירות הי' מתים וכו', העניין שתרעומתן היה על התורה שבבעל פה, ורבנן לא היו יכולים לה辨 תורה שבבעל פה, זה שכותוב ורוחך הטובה נתת להשלים, שמע מינה שענין תרעומתן היה על ההשכלה על לחם אכזרים, כי הם לא אכלו את המן, רק תמצית של מן ירד אחר כך להם, שנעשה מינו, ומשם אוכלים הם, וכן פתחו בשנים, לחם מים, (מים בחו' נפשינו קצה, כי המן נמס להם במים, لكن אמרו ק"ל ק"ל, ב' דברים קלים)..... לט'

בד. ישראל השוו עבד לקונו ודברו בלחם שכא לחם מן השמים ובכמים שכא להם מן הארץ, והוא שלא כדרך העולם שהימים בא מלמעלה למטר השמים תשטה מים והארץ מוציאה להם, لكن כשבאו סמוך לארץ ישראל שראו אלו השמי מדריגות בארץ שהם היפוך סדר העולם, لكن באו הוציאו דבה, שמעו שלא יבואו לארץ ישראל, שלא היה יכול לטועם אותו הדור מפירות הארץ כלום, א"ר עקיבא כשהיה מוגלים להם הסל הבא מן פירות הארץ היו מתים, שנאמר אם יראה איש באנשימים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה וכו', הם שרנו וידבר העם הם השיבום למה העליתנו מצרים למות במדבר, שלא זיכינו לשום טيبة בעולם, אין לחם על פי הטע מלם מה רק מלמעלה, ואין מים מלמעלה על פי הטע רק מלמעלה – ואלו שיצאו מצרים לא היו יכולים לנגן על המים, כי גם בנצרם לא היה להם מטר מלמעלה, להה חזרו ורננו על הלחות לבך, נפשינו קצה בלחם הקלוקל, שזה עיקר תרעומתן, ולא הזכוו המתים – ולפי שדברו על הלחות ועל מים, لكن על לחם שלח "נחש עפר לתוכו", וננד המתים שלח בהם שרפים, שאין מים לכבות האש השרפ, וינשטו את העם, הם שיצאו מצרים, שלא רננו רק בלחם לבך, כי גם שם מים מלמעלה – וימת עם רב, הם ערבי רב שעלו אתם, שהיו משאר אומות שיש להם מטר מלמעלה, עליהם אמר רב בקמץ, ובא העם אל משה, הם אותן שקללו בלחם, חטאנו כי דברנו ב"י וכן, הם אילו שדברו בלחם לבך,

יב הערב רב על פי ספר הקודש מגלה עמוקות על התורה

וידוע שהמן בא שם יי' ולא שם של אלקים, והם באו לתקן חטא שליהם שדברו נפשינו קצה, لكن אמרו התרפל אל יי' ויסר מעלינו הנחש שהוא בא עבר לחם – ויתפלל משה بعد העם סתום, לא קאמרبعد מה, כי לא היה יודע אם חזרו נחש דלעילא לאתערא..... מ.....
כה. גנות הזה של אדום הוא על עון לשון הרע – וידבר העם באלקים ובמשה למה העלייתנו מארץ מצרים, בכל גלותנו אנו יושבין תחת ק"ל משירין דיליה, ומיד כשמתעוררין ישראלי לשון הרע, מתעוררין כל הנחשים, וישראל ראו שהכל תלוי באותו תנין גדול רוכץ בתוך יארוי, لكن בקשׁו ויסר מעלינו את הנחש – במסורת ג"פ יוסר, ויסר הערב מפרעה ומכל עבורי, יסר את הערכוביא, ז"ש ויסר את העורוב ויסר את אופן מרכבותיו אופני מרכבותיו מבני למייר או אופן מרכבתו אבל בזה האופן תלון כל המרכבות, או שבקשׁו על ערב רב שהיה אתם ונורמה להם ערוכבאי בישא, ז"ש ויסר את הערב שם ערב רב, או ויסר את הנחש, כי לא נחש ביעקב, لكن אמר הנחש בלשון יהוד, כי בזה הנחש תלון כל המרכבות, אפ"ן בני סמא"ל, כל המרכבות בנזון עליו, لكن עשה משה נחש נחששת, כי החרים הרוי נחששת, והביט אל הנחש וחיו, כי גנות מכפרת עון, והפסוק אומר: "לכן גלה עמי מבלי דעת", ר"ל שאינם רוצים לידע שהם בגנות, ואין מקבלים על גולה עליהם, אבל והביט אל לשון הרע שדריבר, וזרקו אותו לנוקבא דתהומא רבא, וכשביבט האדם באלו עניינים איזו וחיה..... מ...

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשת בלק..... מ

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בלק..... מ
כו. ויאמר מוואב אל מדי עתה ילחכו הקhal הזה על ערב רב שם אין עם דין בתפקידו של הקב"ה, כלחו"ך השור, כמו שהחטאו ישראל בעניין עשיית העגל, וזה היה מתיירא מוואב..... מ
כז. הפעם הראשון אמר מן ארם ינתני בלק לכיה ארחה לי יעקב הם הערב רב שעשו עגל – ולכה זוומה ישראאל על כל ישראל..... מ
כח. ויאמר אל עמו, ע' עקומה, ולקט כסף, הם סוד ניצוצות מהירות שעלו עמו מןין ר'ב מן רפ"ח ניצוץין, ז"ש גם ערב ר'ב עלה אתם, ז"ש וגיר מוואב מפני העם כי ר'ב הוא, שההעלו רב ניצוצות עליהם ונשאר מןין אלקים, ומה עלה אל אלקים לתקן עוד פ"ז ניצוצות – הן עם יצאת מצרים, ערב רב על רב ניצוצות שעלו אתם..... מה
כט. בלעם אמר על עצמו "וთהי אחראי כמושה", שראה שיש לו ניקחה סוף תיבות של אבות העול"ם בגימטריא ישראלים, כי אברהם יצחק יעקב ס"ת קמ"ב,

העורך רב על פי ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה ז

עליה אמר יהושע כשהראה עגל שנרגם יונס ווימברום בניי דבלעם ק"ז ולמ"ל "לחמה ב'מחנה שהוא ר"ת קט"ב, שהוא בלעם, כי מכוחו בא העגל, והוא כה נטיל עתה בלעם שהליך לקליל ישראל, כדאיתא בזוהר שני נעריו עמו אלו, הכהנים והכוהנות של בניו לך עמו רבת שכנה לה נשוי עם שונא שלום, אז אסקה לבלעם בנגדי האישיב מיליהו נפיישן לא תדרוש שלום וטובתם, לכן קראו שונא שלום – וינר מוואב מפני העם הם הערב ר'ב, ז"ש כי ר'ב הוא: על ערב ר'ב, אבל מפני ישראל לא היה לו שם מורה ר'ק ויקוץ מפני בני מה.....ישראל.....מה

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשיות פנחס מה

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשיות פנחס מה

ל. המגיפה הייתה לטובתן של ישראל, כדי שכל ערבי ר'ב שהיה בישראל ספו חמו מן בלחות, דברי רשב"י שלל אותן כד אלף שמותיו היו משפטם שמעון, מאיןון ערבי ר'ב שננתנו ידו ונתקבכו בשםינו – ז"ש ויהיו המתים, שכבר מתו כמה פעמים, במתאות נינים, במרגלים, בעגל – מישראל לא מת שום אחד מהם – לא היה יכול לבוא לארצה ישראל תוך של כל העולם, עד שמותו כל איןון קליפות קוצים בכרם ונשאו מצויר ומזוקק מז לא. لكن התחול פרשת זו פנהם בן אלעזר השיב את חמתי בקנאו את קנאתי, בכדי שהיו ישראל תוך, והקליפה נפלה מהם – ז"ש וייה אחר המגיפה, שנוף י"י את ערבי ר'ב אשר עלה אתם – והכתוב אומר: "וקני י"י ירושו ארץ", כשובע מרים יכרתו, וכן הכתוב אומר: קרני רשעים אנדע, או תרוממנה קרנות צדיק – لكن עתה מוחדש התחול שאו את ראש בני ישראל, ליתן להם נשיאות ראש מז

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשיות ואתחנן מה

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשיות ואתחנן מה

לב. אמר ר'ב לך, רמו לו שהוא לkeh ur"b ר'ב עמו, והם גרמו את העגל – ועל מרגלים אמר לך, כמו שכותב שלח לך אנשים, והקב"ה לא שלח, ר'ק לך, אני מצה אותה, אפילו שבתיכת ר'ב לך רמו לו שבשניהם חטא מה

לג. הוזרך משה להיות קבור במדבר בעבור העגל, לפי שהוציא שם רע על בתולות ישראל, שהקב"ה אמר לך ר' ר' כי שחת עמד, ר'ל ערבי ר'ב, והוא אמר למזה כי יחרה אפק בעמד על ישראל בעצם, ועי' שהוציא שם רע עליהם הוזרך להיות אצלם, לקיים קרא ولو תהיה לאשה ולא יוכל לשלהה כל ימי מה

ספר מגלה עמוקות על התורה פרשיות זואת הברכה ג

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשיות זואת הברכה ג

לך. בוגרמא סוכה: מאה ועשרים זקנים וממה כמה נבאים תקנו שמונה עשרה על הסדר – טעם זה המנין של ק"ד, לפי שבאו להמתיק ק"ד צירופים של אלקים – וזה סוד ומה שעה אלה אל האלים, لكن היה בהר ק"ד ים, והיה ימי מאה ועשרים, להמתיק ק"ד בתים של אלקים – لكن לקחו עבר רב ק"ד קנטריין בעג'ל ואמרו עשה לנו אלקים אשר ילכו לפנינו, ק"כ בתים של אלקים, لكن ירדו לארק קנטריין, ק"ד רבו של מלאכי חלה, ופרקו עטרות שלהם, שהוא שם המפורש, כי מן ה' עשו אלקים..... ג

לה. لكن בימי שלמה שעשו בימי שלום כל המשחיתים, ויהיו שלום בין לבין חירם מלך צור, שהורד שם שר א', והורד לו מדורני גיהנום, ונכנעו כל כוחות הארץ, גם היא באה מלכת שכא וננתנה מהה ועשרות כיבורים זהב לשלהה, וכן הקריבו אז מאה ועשרים אלף צאן, להמתיק ק"ד כוחות של אלקים, כי המשפט לאלים הוא, لكن כל עיר שיש בה מאה ועשרים אנשים, מעמידין בה סנהדרי קטנה, וכן הוציאו להווות ק"ד זקנים, נא להמתיק ק"ד ב"ד של אלקים..... ג



❖ ספר מגלה עמוקות על התורה ❖

פרק תולדות

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תולדות

.א.

וערב רב באמצע סימנים סער ויניקותם מן ה' אחרונה הרי
סערה

וישב יצחק בגורר יצחק בגורר בני תורה שהוא סוד י"ג מכילין דרכמי
י"ג פ' אהיה ויג' פ' הויה משה ואליזו שהם הכל תורה שבכתב
ושבע"פ כמשה (עמוס א) בסופה ובשער דרכו משה ותשם בסוף ואליזו
עליה בסערה הוא נוטריקון יסוד שהכל תלוי בו יסוד נוטריקון ד' סופה
וסערה דרכו ונרמו במלת סופה תריין ב"ד אדרני אלהים ה"ס שאוחזין בה
סער הדיבינו מסטרא דשמאלא סמאל שעוז אש ומימין רחוב שהוא מים.
בר"מ פ' פנחים וערב רב באמצע סימנים סער ויניקותם מן ה' אחרונה הרי
סערה.

.ב.

בשעת מנוחה מתעורר מדת הדין, כי פנה يوم כי ינטו צלי^י
ערב, لكن צריך ליזהר ביוטר בתפלת מנוחה כמו שאמר יעקב
מנוחה היא שלוחה לאדוני לעשו, עברו עשו שבא שליטן
דיידה בסוד וירא העם כי בשש, באה שעה שית שעתין
בתראין דיומא, בסוד ערב רב

ולפי שיצחק תיקון תפילה מנוחה התחילת בתפילה תחילתה ויצא יצחק
לפנות ערב כי או מתעורר מדת הדין כי פנה يوم (ירמיה ו) כי

ינטו צללי ערב לנכן צריך ליזהר ביותר בתפלת מנהה כמ"ש יעקב (בראשית לב) מנהה היא שלוחה לאחוני לעשו עברו עשו שבא שלטן דיד"י בסוד וירא העם כי (שמות לב) בשש באה שעה שית שעתין בתראיין דיומא בסוד ערב רב לנכן קראה עשה כי שם המקטרג עומדר והתעשקו עמו נגnder תפלוות ערבית (תחלים קב) תשת חושך ויהי לילה בו תרמוש כל חיתו יער קראה שטנה אבל נגnder תפלוות שחרית שאו (אויב לח) רבה אמונהך בסוד אהבה רבה (אויב לח) ויריעו כל בני אליהם (בראשית מד) הבוקר אור והאנשים שלוחו המה וחמוריהם אמר רחובות כי שם הרחיב ר' לנו ואידלי יומא ואידלי קצורה ופרינו לפי שכל התפלוות של כל ימי החול מקבלין בשבת כי כל ז' ימים יונקין משכנת ג' מקמי שבת וג' לבתר שבת בסוד תוספת נפש רוח נשמה ז"ש ויעל ממש באר שבע שהוא שבת קודש שכולם עולים דרך שם.



פרק ו' וישלה

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת וישלה

.ג.

תפילת המנהה צריכין אנו ליזהר בה יותר, לפי שהיא שלוחה עברו מdato של יצחק שיווק ממנה עשו, כמו שכתוב: אווי נא לנו כי פנה יום כי ינטו צללי ערב, לנכן וירא העם כי באו שיש, והגיע ערב رب זמן יניתת החיצוניים – והנה גם הוא אחוריינו, תפילת ערבית שתיקון יעקב קו' – תפילת שחרית כי הבוקר אור והאנשים שלוחו המה וחמוריהם, ברון יחד ככבי בקר, אז ויריעו כל המקטרוגים

זהנה למרו רוז'ל כל סדר התפלוות מייעקב ולדעתנו נרמזין בפסוק מנהה היא שלוחה לאחוני לעשו ר'ל תפילת המנהה צריכין אנו

ליזהר בה יותר לפי שהוא שלוחה עבור מידתו של יצחק שיוונק ממנה עשו כמ"ש (ירמיי ז) אווי נא לנו כי פנה יום כי ינתו צללי ערב לכן (שמות לב) וירא העם כי באו שש והגעה ערב רב זמן ניקת החיצוניים והנה גם הוא אחרינו תפילה ערבית שתיקון יעקב ויצו גם את השני גם את השלישי הון שלשה משמרות של לילה גם כל ההולכים אחורי העדריים תפילה שחרית (בראשית מ"ד) כי הבוקר אור והאנשים שלחו המה וחמוריהם (איוב לה) ברוין יחר ככבי בקר או ויריעו כל המקטניים.

פרק ויגש

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ויגש

.ד.

ערב רב עלה אתם, רפ"ח ניצוצות שהעלו ממצרים מנין ר"ב –
כי ירדו לשבור ב"יר – ערב ר"ב – מנין רב עלה אתם –
ויסוף ישית ידו על עיניך, כי יוסף הורד למצרים לשבור ב"יר,
שהוא צדיק אוכל לשובע נפשו, לתקן הנפשות – גם עלה,
ג"ס ערב רב עלה

או רמז גם על ערב רב עלה שהוא ג"כ על רפ"ח ניצוצות שהעלו
ממצרים מנין ר"ב כי ירדו לשבור ב"יר ז"ש ערב ר"ב מנין רב עלה
אתם וויסוף ישית ידו על עיניך כי יוסף הורד למצרים לשבור ב"ר שהוא
צדיק אוכל לשובע נפשו לתקן הנפשות גם עלה ג"ס ערב רב עלה וממי
באין אלו הניצוצות וויסוף וגנו.



.ה.

ק"ל שנה של יעקב אבינו, בנגד ק"ל שנים שהוליד אדם הראשון רוחין שדין ולילין – כשלולד משה אז כלו ופסקו כולט – יעקב אמר לבניו רדו שמה ונחיה משם ולא נמות, לבא בקדושה ולא בקלייפה, שרגליה יורדות מות – רדו שם"ה את בקדושות משה, כי מן רדו צריך לנכות כל פ' שנה של משה, שאז היי הנשמות מסיטרא דטוב, נשארין רק ק"ל שנה, בנגד ק"ל שנה של אהה"ר שהוליד שידיים, ואח"ב הוליד שת בדמותו ובצלמו כן לאחר ק"ל שנה שהיו במצרים נשאו פ' שנה של משה שהוא דמות ש"ת – שופריה דיעקב, "ספרה מלשון תיקון", מעין שופריה דאהה"ר – פרעה שידע זה, אמר כל טוב ארץ מצרים לכת הוא – ואותם הנשמות מל יוסף במצרים כדי לצרף וללבן אותן – וニיצחות אלו באו בדור המבול ובדור הפלגה, גם הם חטאו בעון זה שהשחיתו זרעם – ויוסף ברית העליון הכניס והחזיר אותן לקדושה זה סוד ואת העם העברי יוסף לערים מקצת גבול מצרים, אלו הם ערב רב, זה שאמר יעקב רב עוד יוסף בני ولביבנס, ואלו הם ערב רב, מילה ערב רב שמלאותם, ולפי חי, שיווסף החיה בברית מילה ערב רב שמלאותם, ולפי הארץ מצרים ערבות הארץ יוסוף סוד ברית לכן גלו לשם,
וע"י יוסוף ניתקן הכל

יבנוי מגוריו מאה ושלשים שנה מעט ורעים כדי לתקן עון אהה"ר באותו ק"ל שנה עמד במי גיהון והוליד שידיין רוחין ולילין לבן קרואן רעים סוד אלו השרדים הנבראים מבعلى קריין הם טפות נשמות קדושים שמלבושים בנוף שידיין ולילין הנעשים מן אשה זורהليلית וחוזרים להיות רעים מצד הרע ואמנם אלו הנשמות היו צרכין תיקון ז"ס והקל נשמע בית פרעה על אותן נשמות העשוקות שהיו מסטרא דילית ופרעה היה פ"ה ר"ע תנין גדול הרובץ בתוך יאוריו לכן גור כל הבן הילוד היוארה תשליךוה כי יוארה דבר היוארה נקייה בסוד רג דנה חובל חבלה ולבן כל ק"ל שנים הראשונים שהיו ישראל במצרים כל אותן

הנשומות שנולדו בק"ל שנים הראשונים הי' אותן טיפין שהולד אדה"ר באוון ק"ל שנים בשידין רוחין ולילין ובשנולד משה או כלו ופסקו כלם והוא התחיל להיות מצד הטוב ולא מצד הרע הראשונים ז"ס ותרא אותו כי טוב הוא ותרא בני אדה"ר ז"ש בוודר שאו נתקן חטא חוה ותרא האשה כי טוב העז למאכל הנה יעקב אמר לבניו רדו שמה ונחיה שם ולא נמות לבא בקדושה ולא בקליפה שנרגליה יורדת מות רדו שם"ה אותיות משה כי מן רדו צרייך לנכות כל פ' שנה של משה שאו הי' הנשומות מסיטרא רטוב נמצא שלא נשארו רק ק"ל שנה כנבר ק"ל שנה של אדה"ר שהולד שירדים ואח"כ הולד שת ברמותו ובצלמו כן לאחר ק"ל שנה שבו במצרים נשארו פ' שנה של משה שהוא דמות ש"ת ז"ש כי מן המים הזרוגים משיתחו שהוא הי' דוגמת ש"ת ועד אותו יום כל הבני הילוד היה מן סוד יוארה שהוא ליל"י ושפורי" דאה"ר ופרעה שידע זה ברוחו שמים ספרה מלשון תיקון מעין שופרי" דאה"ר ופרק מלשון (איוב כז) אמר כל טוב ארין מצרים לכם הוא ואותם הנשומות מל יוסף במצרים כדי לצרף וללבן אותם וניצוצות אלו באו בדרך המבול ובדרך הפלגה גם הם חטאו בעון זה שהשתחטו זרעם ויוסף ברית העליון הבנים והחזר אותם לקדושה וזה סוד ואת העבר יוסף לערים מקצת גבול מצרים אלו שהעבר יוסוף הם אותם שמאל וטלטלים לצרפת וללבנים ואלו הם ערבי רב ז"ש יעקב רב עוד יוסף בני חי ישופר החיה בברית מילה ערבי רב שמאל אותם ולפי שארין מצרים ערות הארץ יוסף סוד ברית לבן גלו לשם ועי' יוסף נתקן הכל ז"ש מקצת גבול מצרים שהוא סוד ערות העבר אותם על אותן ברית קודש.



פרשת וארא

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשנת וארא

.ג.

לפי שאחרן בא מ טוב של קין, לנכז הוצרך הקב"ה לעשות נס במטה של אהרן, "מהרסיך ומחרביך ממך יצאו", זה הסוד של "ויקהילו העם אל אהרן", שהם ערבות רב בניו דקין, והшиб למשה: "אתה ידעת את העם כי ברע הוא", שהם ניתלוין ברע של קין, והוא מ טוב של קין, לנכז באו אליו ולפי שאחרן בא מ טוב של קין לנכז הוצרך הקב"ה לעשות נס במטה של אהרן לקיים קרא (ישע' מט) מהרסיך ומחרביך ממך יצאו ודא רוא ויקהילו העם אל אהרן שהם ערבות רב בניו דקין והшиб למשה אתה ידעת את העם כי ברע הוא שהם ניתלוין ברע של קין והוא מ טוב של קין לנכז באו אליו וכן במקום זה אמר אל אהרן.



פרק ב'

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בא

.ג.

גם ערבות רב עלה אתם, מחלוקת במכילתא כמה היו הערבות רב, חד אמר: "ק"ץ רבוֹא", וחיד אמר: "ר"ס רבוֹא", וחיד אמר: "ש"ס רבוֹא" – מפרש המחלוקת בדרך הפשט, ובדרך הקבלה – לפי שמשה רוזא דעמדוֹא דאמצעיתא דמקנון ביצירה, لكن הערב רב מחייב את אתין

גם ערבות רב עלה אתם במכילתא חד אמר ק"ץ רבוֹא הי' ערבות רב וחד אמר ר"ס רבוֹא וחיד אמר ש"ס רבוֹא בדרך הפשט. כתוב דודי מהרי"ש במכילתא דבאה פליני מ"ד ק"ץ רבוֹא דריש גם ערבות שהי' כל כך רב אתם ר"ל מאחר שיישראל בעצם היו ס' רבוֹא והם היו כ"ב רב כמו הם ז"ש אתם הרי כפל ס' רבוֹא ק"ץ השני דריש גם מרבה עוד כמו שהיו הרי ר"ס רבוֹא עד הקבלה יש נ' מס' מבדיל בין ג' עולמות והמפסך הוא ק"ץ צירופי אלקים נרמו במלת מם' ז"ס ומישראל עלה אל האלים עכ"פ הם על ק"ץ צירופים רק בהא קמיפלני מ"ד ק"ץ רבוֹא סובר שהם מן הקליפות רוע שביצירה שהוא ב"פ ק"ץ הרי ר"ס כי ק"ץ דיצירה ק"ץ דעשוי הרי ר"ס ולפי שמשה רוזא דעמדוֹא דאמצעיתא דמקנון ביצירה لكن הערב רב מחייב את אתין ונזכר עם ר"ס וחיד אמר ש"ס שהיה מן החיצונים שמנגע עד הצוואר וכמו שבא הווד מן עולם הבריאה לתיקון צוואר זה בסוד כמגדל הווד צווארך וקופה של שרצים זו תלואה בצווארו לתיקון זה לנוין הי' ש"ס.



פרק תרומה

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תרומה

.ח.

"ועשו לי מקדש ושכון-ת"י בתוכם", הרי אדר"ט בגימ"ת"י
ומתרגמים טורי דמלטטיא ובכל דבר הקדוש מתרבכות
הקליפה, ז"ש ועשו לי מקדש ושכון ת"י, שהוא רוזא דארר"ט
בתוכם, כי הקב"ה צוה לעשותות מתחילה המשכן עם ערב רב
מאט כל איש שייה מוחא וקליפה ביה

ויעשו לי מקדש ושכני בתוכם האי קרא קשיא שלא סיפה רישא.
בזוהר מתרין משכן בני שם"ע שהוא סוד שיעור קומה על ה'
חלקים נחلك המשכן וכן האדם על ה' חלקים או רמו סוד קדושת"י שניין
מנין קדוש. ז"ס ויעשו לי מקדש ושכון ת"י בתוכם לנין הי ת"י שנים
במקדש ואח"כ נחרב או בא לומר הרי אדר"ט בגימ"ת"י ומתרגמים טורי
דמלטטיא ובכל דבר הקדוש מתרבכות הקליפה ז"ש ויעשו לי מקדש
ושכון ת"י שהוא רוזא דארר"ט בתוכם כי הקב"ה צוה לעשותות מתחילה
המשכן עם ערב רב מאט כל איש שייה מוחא וקליפה ביה.



פרשת ויקרא

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ויקרא

.ט.

נחלק אדם לאחר אכילת עז הדעת טוב ורע, לתרין בנין, קיו והבל, קיון מסיטרא דרע, הבל מסיטרא דטוב, ומהם נתערבו כל הנשמות שבועלם, ונתערב טוב ברע, ורע בטוב – ויקר אל משה, כל הנשמות שהם סוד אור יקר שהם הנשמות בכלל, נתגלה אל משה, בסוד א' זעירא, שסוד א' היא נחלה י"ו למטה י"ו למעלה, שהם סוד זעיר, שיורדים בו הנשמות בתריון חילוקין אלו דהינו י"ו למעלה הם נשמות מסיטר' דטוב הם מצד הבל, ואח"כ ו"י למטה, תכה זה אל זה ו"פ י"ו הרי קיון, נמצא שרמזים בכאן כל הנשמות שיוצאים מתרין סטרין

האופן ע"ז יש בצורת א' זעירא י"ו למטה הנה נרמו בכאן (משלי ב) והוון אדם יקר חרוץ נחלה אדם לאחר אכילת עז הדעת טוב ורע לתרין בנין קין והבל קין מסיטרא דרע הבל מסיטרא דטוב ומהם נתערבו כל הנשמות שבועלם ונתערב טוב ברע ורע בטוב ומזה נחלה א' לסוד בוצינא דקרדוניא שיורדים ש"ך דינים לזריר שכן נרמו ג"כ בשם קין והבל כי קין הוא החצי עז שהוא השבעון ק"ס לכאן תרגום של עז הוא ק"ס חושבנא דדין כדין רק מהטה של אדם הראשון סייפר בלשון הארמי וכן ג"כ הבל עולה כמנין קין בזה האופן ה"פ ל"ב הרי ק"ס שנייהם יחד עולה ש"ך והנה בכאן רמז דאיתמר גבי משה והנה נער בוכה שהוא סוד ש"ך שהשבה בתיה ש"ך גבורות ירדו לעולם אבל איתмер גבי משה ותרא אותו כי טוב הוא וז"ש ויקר אל משה שככל הנשמות שהם סוד אור יקר שהם הנשמות בכלל נתגלה אל משה בסוד א' זעירא שסוד א' היא נחלה י"ו למטה י"ו למעלה שהם סוד זעיר

כד הערב רב על פ' ספר הקדוש מגלה עמוקות על התורה

שיורדין בו הנשמות בתרין חילוקין אלו רהינו י"ו למעלה הם נשמות מטיטר' דטוב הם מצד הבל שכן י"פ ו"ז עולה ק"ס כמנין הבל שהוא ה"פ ב"ל ואח"ב ו"ז למטה תבה זה אל זה ו"פ י"ז הרי קין נמצא שרמוועם בכאן כל הנשמות שיוצאים מתרין סטרין.

פרשת תזריע

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת תזריע

.ג.

"מרור" על שם ו' דאתפרש מן ה', וזה גרים לנו וימרוו את
חייהם, איךו מרור, קרואן לי מרה כי המר שדי לי, יוד מן
שדי רשמי דברית דיהיב משה בערב רב, בגין דא נחית
משה מן דרגא

פמ"ח מצה ומרור לקיביל ג' אבות כ"א התחלתו ביוד אברהם הוא סוד
יוד שנתנשה ביוד נסיוונות יצחק התחלתו יוד יעקב ביוד Hari ג'
יודין לקיביל ג' עשרונים ג' מצות כ"א כלולה מעשרון עלי' איתתר
באברהם (בראשית) מהרו ג' סאים קמ"ח בני' פס"ח אלו הנה סאים נחלקים
על ר' דגלים שהם ד"פ דגלו בנימטריא פס"ח כי אלו הנה מצות כהן לוי
ישראל שמסמנין עליהם ג' לקיביל ג' אבות אברהם סיטרא רחסר כהן
יצחק דין יעקב רחמים וימהר אברהם לתקן ה' של שם דאייה מצה
שלימה מטיטרא דה' מצה פרומה כד אסתלק ירך דילה שהיא ו' לנ'ן
אומרים בפסח הלל גמור לקיביל מצה שלימה ושאיינו גמור לקיביל פרומה
מרור ע"ש ו' ראתפרש מן ה' וזה גרים לנו וימרוו את חייהם איךו מרור
קרואן לי מרה כי המר (רות ב) שדי לי יוד מן שדי רשמי דברית דיהיב
משה בערב רב בגין נחית משה מן דרגא עיין תיקון יג דף כ"ז.

.יא.

אמר רבן גמליאל כל מי שלא אמר כי דברים הללו בפסח דיקא לא יצא ידי חובתו, על חטאו של אדם הראשון קאמר, כי טיפין אלו שקלקל אדה"ר, לתקן קיון ותאותתו ב', וב' תאותות של הבל הרי שלש, ואדה"ר ב' טיפין דיליה לא אצלחו קיון והבל, רק אחר כך הוליד שת בדמותו ובצלמו – אברהם, טיפ"ה (בגימטריא) א"ב-המו"ן, נפיק מיניה פסולת ישמעאל – יצח"ק בגימטריא ב' פעמיים טיפ"ה, נפיק מניה עשו – אבל יעקב עם סל"ס בגימטריא ג' פעמיים טיפה, הצליח, שהיה איש תם בלי פסולת

וז"ש ר"ג כל מי שלא אמר כי דברים הללו בפסח דיקא לא יצא י"ח על חובהadam קדרמה אמר ג' טיפין אלו שקלקל אדה"ר (איוב לנו) הן כל אלה יפעל אל פעמיים ושלש עם גבר לתקן קיון ותאותתו ב' הרי פעמיים וב' תאותות של הבל הרי שלש ואדם הראשון ב' טיפין דילוי לא אצלחו קיון והבל רק אחר כך הוליד שת בדמותו ובצלמו טיפה תליתא עצלה בן בוגרנו שלו ב"פ לא עצלה אברהם טיפה אב (בראשי יז) המונע נפיק מני" פסולת ישמעאל יצחק בני" ב"פ טיפה נפיק מני" עשו אבל יעקב עם סלם בני" ג"פ טיפה עצלה שהי' איש תם בלי פסולת. פסח לקביל אברהם שהי' מיקחו מבערור שננתנה ביד נסיוין ולכון נקרא שבת הנadol ע"ש (יהושע יד) אדם גדול בענקים. מצה לקבל יצחק שנאמר בברית לריתו ועשו ענות מרור ע"ש יעקב שהי' כמה צרות ונתקיים עצלו וימררו את חייהם.



פרק קדושים

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת קדושים

.יב.

ענין ירידת נשמה זהה העולם לתקן גוף של מעלה, لكن אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, זה כתוב: "אלקים מושיב יחידים" בזה העולם, כדי לגואל כל הנשמות הולכים ערטילאי – יציאת נשמות מן העולם, כדמות יציאת מצרים, להעלות ניצוצות הנידחות, בסוד: וירא יעקב כי יש שבר מאניון תבירין במצרים, רדו שמה להעלות, וכן היה שגם ערב רב עלה עמהם – כן הצדיק, מוריד שאל ויעל ניצוצות עמו – במותה כהן גדול, הולך ההרוג נפש בשגגה לעירו, כי אז מעלה כל מاري דדין עמו כל הנשמות

ענין ירידת נשמה זהה העולם לתקן גוף של מעלה لكن אין בן רוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף ו"ש אלקים מושיב יחידים בוה העולם כדי לגואל כל הנשמות הולכים ערטילאי ו"ש להוציא אסורים בכשורות גם להיפך יציאת נשמות מן העולם כדמות יציאת מצרים להעלות ניצוצות הנידחות בסוד וירא יעקב כי יש שבר מאניון תבירין במצרים רדו שמה להעלותם וכן הי' שם ערב רב עלה עמהם כן הצדיק (שאל ב) מוריד שאל ויעל ניצוצות עמו ו"ש מושיב יהודים ביתה שהוא בית אלקים דלעילא או מוציא אסירים בכשורות נקרא יהודים ליהודי סגולה כמו כה"ג שבמותה כה"ג הולך ההרוג נפש בשגגה לעירו כי או מעלה כל מاري דדין עמו כל הנשמות הן בשכינה שנקראת תיבת נח כלולה תחתיים שניים שלשים נפש רוח נשמה ו"ש מושיב יהודים ביתה דיקא על מלכות.



פרשת ברה

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ברה

.יג.

וישבתם לבטח בארץכם, אותיות ח"ט לא היו בשבטים, עד שבא ענן ומעל בחרם חטא ישראל – אע"פ שגם בעגל אמר משה "אנא חטא העם הזה", על ערב רב קאמר, אבל על ישראל לא כתיב, אח"כ בימי שלמה נתהפכו אתם וישבו ב"טח, אח"כ טח מראות עיניהם עניין תרין אתוון.

וישבתם לבטח בארץכם בזוהר שיר השירים אותיות חט לא היו בשבטים עד שבא ענן ומעל בחרם חטא ישראל אע"פ שנם בעגל אמר משה אנא חטא העם הזה על ערב רב קאמר אבל על ישראל לא כתיב אח"כ בימי שלמה נתהפכו אתם וישבו ב"טח אח"כ טח מראות עיניהם עניין תרין אתוון.



פרשנות בחוקותי

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשנת בחוקותי

. יד.

יעקב בגינו דלא הוה ביה פסולת, כתוב בזרכו בגלות: "וישכו ישראל בטח בדד עין יעקב", ואתмар בצאת הגאולה: "ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר", לא תערבון בהו ערובייא הגיורים, בשבייל זה אין מקבלין גרים לעתיד לבוא, דעת רוע יעקב כתיב "גפן מצרים תשיע", מה גפן לא מקבל הרכבה ממין אחר, בן זרעו הי שומרים אותן ברית, ולא מקבלין הרכבה ממין אחר – דפסולת דאברהם גרם לישמעאל, ופסולת דיצחק גרם לעשו, דاشתעבידו לבוניה בסוף בגלות גם אפשר לומר שלא די שיש לנו צורות מן גוים רק א' מזיך לחברו, ועפ"י תיקונים דף ק"ו תיקון ט"ז יעקב בגינו דלא הוה ביה פסולת, איתא בזרכו בגולותא: וישכן ישראל בטח בדר עין יעקב, ואתмар במפקא דפורקנא (דברים): י"י בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, לא תערבון בהו ערובייא הגיורים, בגין דא אין מקבלין גרים לעתיד לבוא, דעת רוע יעקב כתיב גפן מצרים תשיע, מה גפן לא מקבל הרכבה ממין אחר, בן זרעה הוה נתרען אותן ברית, ולא מקבלין הרכבה ממין אחר, דפסולת דאברהם גרם לישמעאל, ופסולת דיצחק גרם לעשו, דاشתעבido לבוניה בסוף בגלות, ואם בן הפסוק מתחילה זכרותי לעתיד לבוא את בריתך יעקב בו, (ירמיה ב) כי אנכי נתעתייך שורך, ר"ל מן ב' אבות, אבל כל הזורע אמרת, שהוא יעקב, וישכון בטח בדר עין יעקב, שכן הוסיף כי שהוא סוד יעקב (בראשית ל'ב) כי במקלי עברתי את הירדן, ואיך נהפכת שערבתת עצמן סורי הגפן נכריה, לקחו נשים נכריות, הלא הגפן לא מקבל הרכבה אחרת, שכן התחל ביעקב, כי פסולת של יצחק גרם אף, ופסולת של אברהם גרם אף, שהיו בנו משתעבידין לסוף.

פרק שלח

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת שלח לך

טו.

במדבר זהה יתמו ושם ימותו, ומשה וס' רבוא שלו אסתלקו לעילא מעולם דלעילא איןון, וכל אלה שמתו היו מן ערב רב, כמו שכתוב "ויהי המתים", הידועים, שבחייהם קרוים מתים

במדבר זהה יתמו ושם ימותו ומשה וס' רבוא דיל"י אסתלקו לעילא מעולם דלעילא איןון וכל אלה שמתו הי' מן ערב רב כמ"ש ויהי המתים הידועים שבחייהם קרוים מתים ז"ש במדבר זהה יתמו ר'ל שלימות שלהם היו במדבר ואסתלקו לארץ עילאה ושם אותן שבאי"י ימותו אבל על אלו לא שלטה מיתה כלל ושלטנותא דסטרה אחרת לא הי עלייהו כלל ז"ש פגיריכם על ההוא גופא שיש בכך שלהם לתקן הכל כשייכלו במדבר זהה ומתעכל גוף שלהם כדאשכחן בזוהר שכן הם עושים בכל יום כמ"ש במדרשו שככלليل ט' באב הלו וקבעו להם קברים ולמחר הוציאו כרוז שיפרשו חיים מן המתים כי מתעכל גוף שלהם במקום נחש להסיר וזה מא מעליהם ור"ע שאמר (סנהדרין ק) אין להם עוה"ב ר'ל שאין צריכין לעוה"ב כי ראו על חיים ואמרו זה אליו ואנו הוו ולפי דבריו ר"ע בלשון דמשתמעatri/api לך אמר שבкова ר"ע לחסידותי אספו לי חסידי.



פרק קרח

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת קרח

.טז.

"וַיְהִי פָרֵח מְתָה אַהֲרֹן לְבֵית לֹוי", סוד פר"ח הוא סוד רפ"ח ניצוצות – משה כשהוציאו ישראל ממצרים העלה ר'ב ניצוצות – כי מתחלה היה מוטל על יוסף הצדיק שירד למצרים לשבור בר, זה שכותוב: "רַב עוֹד יוֹסֵף בְנֵי חַי", ועלוי אמר פרעה הנה עם בני ישראל ר'ב ועצום ממנו, שיעלו ר'ב ניצוצות, הבה נתחכמי ל"ו, פן ירבה מילוי למ"ד ו"ז על פ"ו ניצוצות הנשאROT שעה משה אל האלקים לתקן אלו פ"ו ניצוצות, ונוסף גם הוא, גם ערבות רב עלו אתם, גם את זה לעומת זה, ב' פעמים ג"ס בגימטריא אלהי"ס, אח"כ בא משה יוקח את עצמותיו יוסף להעלוות הנשאROT – ועל זה היה מחלוקתו של קרח, "רַב לְכָס", אתם חושבין שאתם העליתם הניצוצות, שאינו כן, כי כל העדה כ"לם ק"דושים ר"ית ק"ד, אלקים השיב: "הַמַעַט מְכָס", אם יש לך בכם לבסט ולהמתיק קי"ט מנין מע"ט, כמו שכותוב אצל משה "וְתַחֲסֶרֶת מַעַט מְאַלְקִים", רב לכם בני לוי, ר"ל הלא אין כח בכם להעלוות קי"ט צירופי אלקים שהוא מע"ט, וא"כ איך יעלה על דעתיכם שאתם יש כח בידכם להעלוות רב ניצוצות – קריית מלך ר'ב, על רב ניצוצות, אלקים בארמנוטיה נודע למשג"ב, בגימטריא משה, שהוא היה א"י"ש אלקים, וביסם והמתיק כל הניצוצות, והנה פר"ח מטה אהרן, פרח במילואו פ"א ר"י"ש ח"ית, בגימטריא מטטרו"ן ש"ר הפנויים שהוא סוד מ"טה אהרן ל"בית ל"וי, ראש תיבות בגימטריא מיכאל, ולפי שקרח היה קיו, עליו איתמר שאית פני רשע לא טוב, הלא אםتطיב שאת, ונرمז בס"ת רפ"ח, פ"א ר"י"ש ח"ית, שם תאמיר כי קרח גלגול שלו קין דשרכו ויחרקו חרב עליו שר של גיהנם,

שכיו"ו – בוטח בעשרו הוא יפול נאמר על קרח וכעלה צדיקים יפרחו, ועל סוד רפ"ח צדיק כתמר יפרח ס"ת קרח והנה פרה מטה אהרן לבית לוי סוד פר"ח הוא סוד רפ"ח ניצוצות כי ששה מלכין קדמאין דמיתו נתבטלו בו לא איתמר כי מיתה בתורה רק (בד"ה א) כל מידה הוא ע"ב ויש בכל ע"ב ג' כדיין ר"ל ג' פעמים כ"ד וכל kali ע"ב הוא שלישי מן האורות כי האור הוא על חד תרין וע"פ מ"ת הוא רפ"ח ועלו אלו אורות למעל' בשברת הכלים בסוד ורוח אלקים מרחתת רפ"ח מ"ת מבואר בכנפי יונה משה כשהוזיא ישראל ממצרים העלה ר"ב ניצוצות כי מתחילה הי' מוטל על יוסף הצדיק שירד למצרים לשבור בר ז"ש (בראשית מה) רב עוזי יוסף בני הי' ועלי אמר פרעה הן עם בני ישראל ר"ב ועצום ממנה שייעלו רב ניצוצות הבת נתחכמי ל"ז פן ירבה מילוי למד' וו' על פ"ז ניצוצות הנשאות שעלה משה אל האלקים לתקון אלו פ"ז כיצוצות ונוסף גם הוא גם ערב רב עלו אתם גם את זה לעומת זה ב"פ ג' בגימטריא אלקים אח"כ בא משה זוקח את עצמות יוסף להעלות הנשאות ועל זה הי' מחלוקתו של קרח רב לכם אתם חושבין שאתם העליתם הניצוצות שאינו כן כי כל העדר כ"לם ק"דושים ר"ת ק"ד אלקים השיב המעת מכם אם יש כה בכם לבם ולהמתיק ק"ט מנין מע"ט כ"ש אצל משה ותחסרו מעט מלאקים رب לכם בני לוי ר"ל הלא אין כה בכם להעלות ק"ט צירופי אלקים שהוא מע"ט וא"כ איך יעלה על דעתיכם שאתם יש כה בידכם להעלות רב ניצוצות لكن במזמור מ"ח שהוא על סוד ב' כדיין אמר (תהלים מה) קריית מלך ר"ב על רב ניצוצות אלקים בארכנותי נודע למושג'ב בני משה שהוא הי' אי"ש אלקים וביסם והמתיק כל הניצוצות והנה פר"ח מטה אהרן פרה במילואו פ"א ר"יש ח"ת בני' מטטרון"ן שר הפנים שהוא סוד מ"טה אהרן ל"ב' בית ל"ז ר"ת בת בני' מכאל ולפי שקרח הי' קין עלי' איתמר (משל' יח) שאית פני רשע לא טוב (בראשית ג) הלא אם תטיב שתתנו רמזו במת רפ"ח פ"א ר"יש ח"ת שא"ת כי קרח גלגול שלו קין דשרכו ויתרקו חרב עליו שר של גיהנום שכיו"ו כי (פסחים ק"ט) שלש מאות

אקלידי היו אוצרותיו ז"ש בוטה (משל' יא) בעשרו הוא יכול על קרה
ובעה צדיקים יפרחו ועל סוד רפ"ח (תהלים צא) צדיק בתמר יפרח ס"ת
קרת.



י"ז.

לפי שרצה קרח להיות מלך ולהיות למלכה ראש, היה מן
הבלועים עד תהום למטה, ולפי שרצה להיות כהן גדול, כי
היה בכור, لكن היה מן השרוופים – קרח לא טיפש היה,
ומתווני הארון היה, התרעם על משה ואהרן שכל התלאות
והרפתקאות דעדו עלייהו דישראל בא מון הערב רב, והנה
התרעם על שגרמו להם עגל, כי משה גרם בלקחו ערבות רב, זה
שאמר הקב"ה כי שחת עמק ולא עמי ואהרן, העיקר ויגוף
י"י את העם אשר עשו את העגל – ר"ב לכט, אטם הגורמים
ערב רב, כי כל הצרות הצרורות הבאו علينا, הכל בא מכט, כי
כל העדה כולם קדושים הם מסיטרא דקדושה, והם תוי"ץ,
כמו שכותוב: "וונקדשתי בתוך בני ישראל", וכמ"ש גבי בני
יעקב עשרה שהם סוד הקדושה: ויבאו בתוך הבאים לשבר
אוכל, כי קודש ישראל לה' ראשית תבואתה, ובינוי דערב רב
הם הקליפה אשר סביב המוח, ומשה סבר שתהיה הקליפה
ג"כ מתוקנת לכנוס בתוך הקדושה, لكن לך עמו, כי לעתיד
לבוא כשיбур רוח הטומאה" מן הארץ, יהיה כן.

מה שהרhero ישראלי אתם הימים את עם ה' והלא כבר יצאו בלועים
ושרוופים וקרח הי' משניהם לפי שרצה להיות מלך ולהיות למלך
ראש הי' מן הבלועים עד תהום למטה ולפי שרצה להיות כ"ג כי הי' בכור
לкан הי' מן השרוופים עד הדרש אמרתי שקרח לא טיפש הי' ומתווני
הארון הי' התרעם על משה ואהרן שכל התלאות והרפתקאות דעדו
עליהו דישראל בא מותם והנה התרעם על שגרמו להם עגל כי משה גרם
בלקחו ערב רב ז"ש הקב"ה (שמות לב) כי שחת עמק ולא עמי ואהרן ג"כ
העיקר ויגוף י"י את העם אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן ז"ש רב'

לכם אתם הנורמים ערב רב כי כל הצרות הצוריות הבאו עלינו הכל בא מכם כי כל העודה כלם קדושים הם מסיטרא דקדושה והם תור' כמ"ש (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וכמ"ש גבי בני יעקב עשרה מהם סוד הקדושה (בראשית מב) ויבאו בתוך הבאים לשבור אוכל כי (ירמי' ב) קודש ישראל לי' ראשית התבאותה ובינוי דערב רב הם הקליפה אשר סביב המוח ומשה סבר שתהיה הקליפה ג' מתקנת לבנוں בתוך הקדושה لكن לך עמו כי לעל בשיעור רוח הטומאה מן הארץ יהי כן.



.יח.

שלמה המלך לקח אלף נשים, להכנייע אלף כוחות הטומאה
וגם כל השרים, זה שכותב כאן בקרח: ובתוכ"ם ה',
שיישראל הם התו"ץ, כי ישראל הם כליו של הקב"ה,
והקב"ה כביכול מעצמותו נתן בהם – חלק ה' אמרה נפשי,
ונשمت ישראל וחכמתון, הוא חלק אלוק ממועל, לא עשה כו
כל גוי, זה אמר קרח: ומידוע תנשאו? הלא אתם גרמתם
לנו הצרות בעניין עגל שלקחת ערב רב, וכל המאורעות,
מתאוננים, וקברות התאותה, הכל בא מהם

וזה היה כוונת שלמה שלקח אלף נשים להכנייע אלף כוחות הטומאה
וגם כל השרים וגוי ז"ש ובתוכ"ם יי' שיישראל הם התו"ץ כי ישראל
הם כליו של הקב"ה והקב"ה כביכול מעצמותו נתן בהם ז"ש (ברכות כה)
ברכה לחכמי ישראל ברוך שהחלק מהחכמתו ליריאו ולא"ה ברוך שניתן
מחכמתו כי (אייה נ) חלק יי' אמרה נפשי ונשمت ישראל וחכמתון הוא
חלק אלה ממועל לא עשה כו לכל גוי לו"א קרח ומידוע תנשאו הלא
אתם גרמתם לנו הצרות בעניין עגל שלקחת ערב רב וכל המאורעות
מתאוננים וקברות התאותה הכל בא מה.



יט.

גם דתנו וabeirom אמרו למשה, והוסיפו כי שתים רעות שהיה
ליישראל, שזה גרים תרין בזיעי, דהינו לב' חורבנין, חורבן א'
על ע"ז ג"ע ש"ז, הוא עון עגל, שאז קרבו פקדות העם
לסוף כ"ז דורות נגבה חוב זה, ובית שני עבר מרגלים,
בכיה של חנס גרמה בית שני, שעבור שנתן חנס נחרב בית
שני – המעת כי העליתנו מארץ מצרים, העליה אשר
העליתנו מארץ מצרים, היתה ממכם שגרמת להמיתנו
במדבר, כי אלו לא לקחת ערבי רב אשר עלה אתם, ז"ש כי
שחת עמק אשר העלית מארץ מצרים, הרוי תלה העליה
במשה, לא די שבזה אתה הוא הגורם שחתנו בעגל, אף גם
זאת גרמת לנו שלא נבא לארץ ישראל, אתה הוא הגורם שלא
תנתנו לנו נחלת שדה וכרם, כי למה הסכמת בשליחת מרגלים
– על עניינו עגל השיב משה לקרח שמעו נא בני לוי, שמע"ז נא
רמז על שמעון, בני לוי רמז ללווי, כי אמרו איש אל אחיו לכדו
ונרגגו וגוי, אותו החטא גרים שירד יוסף למצרים, והוצרך
משה להעלות אותן ע"י טס של כסף שהי' כתוב עליו עלה
שור, והוא טס זוק מיכה לאש, יצא העגל הזה, והם
הגורמי ולא הוא – ולדתן ולאבירם כשראה משה לזרות
שפתיים, התפלל לפניו הקב"ה שהוא לא חטא בשתי רעות
אלו על שלקח ערבי רב אשר בשר חמוריים בשרים, אמר לפניו
הקב"ה: לא חמור אחד מהם נשאתי, אף שלא מחייב ערבי
רב לילך עמו, וכי נשאתי אותם על כנפי נשרים כאשר ישא
האומן את היונק, כאשר הוא עושה לט' רבוע של נשות
קדושים, ועל דבר מרגלים ולא הרעות את אחד מהן, אף
ויטב הדבר בעיני בעניין שליחות המרגלים, מ"מ לא לרעה
עשיתי, רק לטובה נתכווני – ז"ש אתם המיתם את ע"ם
י"י ר"ת ע"ג מ"רגלים, הלא בשתיים אלו אתם גורמים, לפי
משה אמר בקר ויודע י"י את אשר לו, ז"ש שכונתם לחurf
להקב"ה בעצמו ובתורתו, ולכן לך משה ס"ת בחיקו
בזאי"ת תדעון

הערב רב על פי ספר הקודש מגלה עמוקות על התורה לה

גם דתן ועבירם אמרו למשה והוסיפו כי שתים רעות שהי' לישראל שווה גרים תריין בזיע דהינו לב' חורבנן חורבן א' על ע"ז ג"ע ש"ד הוא עון עגל שאוז קרבו (יחזקאל ט) פקדות העם לסוף כ"ד דורות נגבה חוב זה ובית שני עברו מרגלים (סנהדרין) בכיה של חנוך גרמא בית שני שעבור שנות חנוך נהרב בית שני ז"ש המעת כי העליתנו מארץ מצרים ר"ל העלייה אשר העליתנו מארץ מצרים הייתה ממכם שנגרמת להמיתנו במדבר כי אלו לא לקחת ערב רב אשר עלה אתם ז"ש כי שחת עמד אשר העלית מארץ מצרים הרוי תלה העלייה במשה לא די שבזה אתה הוא הגורם שחטאנו בעגל. אף גם זאת גרמא לנו שלא נבא לאرض ישראל אתה הוא הנורם שלא תמן לנו נחלת שדה וכברם כי למה הסכמתם בשילוח מרגלים ז"ש וויטב הדבר בעניין ולא בעניין המקום וכן לא הי לדעתך אני אין מצוה אותך ולמה הסכמת לשלווח מרגלים וכי לא הי להם לMarginים להגיד מה שראו בעיניהם העיני האנשים הם תנקר ר"ל אותן אנשים מרגלים שהלכו לעשות שליחותן וחזקת עשה שליחותיהם וכי לא הי להם להגיד מה שראו בעיניהם כי כל מה שהגידו שליחותיהם וכי לא נוכל לעלות לשם בדרך הזה ועל עניין עגל השיב משה אמת הי' שלא נוכל לעלות לשם בדרך הזה ועל עניין עגל השיב משה לkerach שמעו נא בני לוי איתמר במדרשו אפשר אדם מדבר ליוסף ואמר לשמעון שמע אמר המדרש שימוש השיב להם שם בשם ב麥יריתן של יוסף גרמו העגל לא הם ז"ש שמע"ז נא רמו על שימוש בני לוי רמו לוי כי בראשית לו') אמרו איש אל אחיו לכו ונחרגו ונ"ז אותו החטא נדם שירד יוסף למצרים והוצרך משה להעלות אותם ע"ז טם של כספ' שהי כתוב עליו עליה שור ואותו טם זוק מיכה לאש יצא העגל הזה והם הגורמין ולא הוא ולדתו ולא בורם כשראה משה לזו שפותחים התפלל לפניו הקב"ה שהוא לא חטא בשתי רעות אלו על שלקה ערב רב אשר בשר חמורים בשרים אמר לפניו הקב"ה לא חמור אחד מהם נשאתי אף שלא מחייב ערב רב לילך עמנו וכי נשאתי אותם על בנפי נשרים כאשר ישא האומן את היונק כאשר הוא עושה למ' רבו של נשות קדושות ועל דבר מרגלים ולא הרעוטי את אחד מהן אף וויטב הדבר בעניין בעניין

שליחות המרגלים מ"מ לא לרעה עשויה רק לטובה נחכונתי ז"ש אתם המיתם את ע"ם י"י ר"ת ע"ג מ"רגלים הלא בשתיים אלו אתם גורמיין לפי שמשה אמר בקר וירע י"י את אשר לו ז"ש שכונתם לחוף להקב"ה בעצמו ובתורתו וכן לכהן משה ס"ת בחיקו בזאת תרעון.



.ב.

לפי שביד משה היה המטה הזה, ובזה נתקנא קרה בשעה שצוה הקב"ה על סוד תכלת בפרשה שלפניה, לבן הלביש הוא ר"ן איש טליתות שכולן תכלת, כי כל העדה כלם קדושים – וישמע משה ויפול על פניו, שחשדוהו על אשת איש, ועל אותה אש"ת אי"ש שהיא סוד נפש יקרה הצד שאמր הקב"ה קח לך אשת זוננים וגוי, חשדוהו ואמר רב לכם, שאתם רוצים להעלות ר"ב ניצוצות בסוד ערב ר"ב אשר עלה אתם מן רפ"ח ניצוצות שלא העלה משה רק ר"ב, ונשארו מניון אלקים, ומשה עלה אל אלקים, למתק ג"כ אלו פ"ו ניצוצות מניון אלקים, ז"ש לו קrho: "רַב לְכָם", אתם לבדכם רוצים לירש כל הקדושה, כי כל העדה קדושים ובתוכם י"י ויש להם יכולת להוציא מאן קליפה לעשות تو"ד, ומדווע לתנשאו, בזה נפל משה על פניו, וצוה ליקח קטורת, כי סמוך לזה שאמר ואשת איש נפש יקרה הצד, איתא שם במשל: היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפה, לבן צוה ליקח מהותות

ולפי שביד משה היה המטה הזה ובזה נתקנא קרה בשעה שצוה הקב"ה על סוד תכלת בפרש' שלפניה לבן הלביש הוא ר"ן איש טליתות שכולן תכלת כי כל העדה כלם קדושים ז"ס וישמע משה ויפול על פניו שחדרוהו על אשת איש רוזא דמלחה ואשת איש נפש יקר"ה הצד ועל אותה אש"ת אי"ש שהיא סוד נפש יקרה הצד שאמר הקב"ה קח לך אשת זוננים וגוי חדרוהו ואמר רב לכם שאתם רוצים להעלות ר"ב ניצוצות בסוד ערב ר"ב אשר עלה אתם מן רפ"ח ניצוצות שלא העלה

משה רק ר'ב ונשארו מניין אלקים ומשה עלה אל אלקים למתך נ'ב אל פ' ניצוצות מניין אלקים ז' לו קרח רב לכם אתם לבכם רוצים לירש כל הקדושה כי כל העדה קדושים ובתוכם יי' ויש להם יכולת להוציאו מן קליפה לעשות תוו'ך ומדוע תתנסאו בזה נפל משה על פניו בסוד והוא (בראשית כה) על פני כל אחיו נפל וזכה ליקח קטרות כי סמוך היה שאמר ואשת איש נש' יקרה תצוד א' שם במשל ט' ו' היחתה איש אש בחיקו ובגדריו לא תשרפנה לבן צוה ליקח מחתות.



.כא.

נזרקה בקרח זהמת נחש הקדמוני, רוח של קין, בדאייתא ביה "שבעתיים יוקם קיון" את כל נתן, כי כל עשרו של קרח הלך לנוקבא דתהומה רבע עבור זה, נ"גע ו'קלון י"ממצא, בהיפוך אותו יונ'ין, וחרפתו לא תמחה, הוא רצה להפוך קליפת יונ', ונהפהה לו, עד שחרפטו לא תמחה, כי קנאת חמת גבר, קשה לשאול קנאה, ולא יחול בזום נקם בשעה שאמר משה אם בריאה יברא

לו'ה אמר שם (שם) לא יבוזו לגנב כי יגנוב כי מדרוז'ל על אלו ר'ן איש משל לא' שגנב כל' מבית המרחץ כי עניין הגניבה היה למלא נפשו כי ירעב לכן חמה התורה ולא פרטמה אותם לפי שלא יבוזו לגנב ע'פ' שהוא גנוב מיאחר שהוא עושה למלא נפשו כי ירעב ונמצא ישלם שבעתים כי נזרקה בקרח זהמת נחש הקדמוני רוח של קין כרא' ב' (בראשית ד) שבעתים יקם קיון את כל נתן כי כל עשרו של קרח הלך לנוקבא דתהומה רבע עבור זה (משל ט' ו' נ'גע ו'קלון י"ממצא בהיפוך אותו יונ'ין) וחרפתו לא תמחה הוא רצה להפוך קליפת יונ' ונהפהה לו עד שחרפטו לא תמחה כי קנאת חמת גבר (שיר ה) קשה לשאול קנאה ולא יחול בזום נקם בשעה שאמר משה אם בריאה יברא.



.כב.

נעשה מון קר קבר, ונתחלך בקר לcker – ברכה בראש
משביר, על משה שהיה שוחר טוב וմבקש רצון מי"י במא
שאמר בקר ו יודע יי', כי אז סיטרא דחสด בעולם בבר
חסדייך – אבל על קרח איתתר מונע ביר יקבהו לא"ס, כי
עיקר חלוקתו על ר"ב ניצוצות של רפ"ח שהעלתה משה עם
ערב ר"ב אשר עלו אתם, ואיהו מונע ביר – אך טוב לישראל
אלקיים לב"י לב"ב, וקין והבל דאיינו עתה קרח ומה
מחלוקתם הראשון, דין אמר חלוץ סוד קל"ד, ודין א' פרה
באוירא, על איינו רפ"ח ניצוץין, נחלקו גם עתה, באו
לחולקה זו, וכעה צדיקים יפרחו על סוד רפ"ח

וזאמר בקר ו יודע יי' או"ת אשר לו שהוא בברכה התחלת התורה היא
בה אסתכל משה במעשה בראשית דאיתתר בזוהר אהרן יומ' א'
קרח יומ' ב' ונברא בידנא ה' משה יומ' ג' מביריע משפט ומזה נעשה
בתייהם קבריהם ונעשה מון קר קבר ונתחלך בקר לcker ז"ש (משל' י')
ברכה לראש משביר על משה שהי' שוחר טוב וمبקש רצון מי"י במא
שאמר בקר ו יודע יי' כי אז סיטרא רחמס בעולם בבר חסדייך אבל על
קרח איתתר מונע ב"ר יקבהו לא"ס כי עיקר חלוקתו על ר"ב ניצוצות של
רפ"ח שהעללה משה עם ערב ר"ב אשר עלו אתם ואיהו מונע ב"ר ז"ש
במזמור ע"ג אך טוב לישראל אלקיים לב"י לב"ב וקין והבל דאיינו עתה
קרח ומהמחלוקתם הראשון דין אמר חלוץ סוד קל"ד ודין א' פרה
באוירא על איינו רפ"ח ניצוץין נחלקו גם עתה באו לחולקה זו ז"ש הוא
יפול (שם) וכעה צדיקים יפרחו על סוד רפ"ח.



פרק ח' חיקת

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת חיקת

כג.

אותם שיצאו ממצרים שנגזרה עליהם מיתה, לא היו רואים במדבר נחת רוח ולא רוח טובה, וכן הכתוב אומר ובניהם יהיו רועים במדבר וכו', אמר רבי עקיבא כשהיו מගלים התגירים סל של פירות היו מטים וכו', העניין שתרעומתן היה על התורה שבעל פה, וערב رب לא היה יכולין להבין תורה שבעל פה, זה שכתו ורופא הטובה נתת להשכילים, שמע מינה שענין תרעומתן היה על ההשכלה על לחם אבירים, כי הם לא אכלו את המן, רק תמצית שלמן ירד אחר כן להם, שנעשה מינו, ומשם אוכלים הם, ולכן פתחו בשנים, לחם ומים, (מים בחיה' נפשינו קצה, כי המן נמס להם במים, וכן אמרו ק"ל ק"ל, ב' דברים קליטים)

וימעו מהר החר דרך ים סוף לסבוב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך וידבר העם באלקים ובמשה. איתמר בויהר הא אותיקמו חביריא דבטילו לאולפא תלמודא דאיקרי הר החר אמא איקרי הר החר דמתמן נפק הורא' לעלמא דכתיב אשר כתבתי להורותם ודאiah תור' שביע' אבל ת"ח רוא רחכמתא אית הכא האי אתרא דאיקרי הר החר אורחאה הוא לימה דסוף סופין דדרגן מדברא קדרמיהון במדברא לדעתוי זה כוונת המדריש רבה ויסעו מהר החר וש"ה (נחמי ט) ורופא הטוב' נתת להשכילים אלא שאותם שיצאו ממצרים שנגזר עלייהם מיתה לא היו רואים במדבר נחת רוח ולא רוח טובה וכיה' ואבניהם יהיו רועים במדבר וכו' ארא' כשהיו מוגלים התגירים סל של פירות היו מטים וכו' העניין שתרעומתן היה על התורה שביע' וערב رب לא היה יכולין להבין תורה שביע' וז"ש ורופא הטובה נתת להשכילים שם שענין תרעומתן היה על ההשכלה על לחם אבירים כי הם לא אכלו את המן רק תמצית של מן

ירד אה"ב להם שנעשה מינו ומשם אוכלים הם ולכון פתחו בשנים לתוכם ומים (מים בחרי נפשינו קצה כי המן נמס להם במים לבן אמרו ק"ל ק"ל ב' דברים קלים).



כד.

ישראל השוו עבד לקונו ודברו בלחם שבא לחם מן השמיים ובמים שבא להם מן הארץ, והוא שלא כדרך העולם שהמימים בא מלמעלה למטר השמיים תשטה מים והארץ מוציאה לחם, לבן כשבאו סמוך לארץ ישראל שראו אלו השני מדריגות בארץ השם היופיע סדר העולם, לבן באו הוציאו דבה, שמעו שלא יבואו לארץ ישראל, שלא היה יכול לטועם אותו הדור מפירות הארץ כלום, א"ר עקיבא בשעה מגלים להם הסל הבא מן פירות הארץ היו מתיים, שנאמר אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה וכו', הם שרנוו וידבר העם הם השיבום למה העליתנו מצרים למות במדבר, שלא צינו לשום טובה בעולם, אין לחם על פי הטבע מלמטה רק מלמעלה, ואין מים מלמעלה על פי הטבע רק מלמטה – ואלו שייצאו מצרים לא היו יכולים לרנן על המים, כי גם כן למצרים לא היה להם מטר מלמעלה, זהה חזרו ורננו על הלחם לבד, נפשינו קצה בלחם הקולקל, שזה עיקר תרעומתן, ולא הזכירו המים – ולפי שדברו על הלחם ועל מים, לבן על ללחם שלח "נחש עפר לחמו", ונגד המים שלח בהם שרפים, שאין מים לכבות האש שרף, ויינשכו את העם, הם שייצאו למצרים, שלא רננו רק בלחם לבד, כי גם שם מים למטה – וימת עם רב, הם ערבות רב שעלו אתם, שהיו משאר אומות שיש להם מטר מלמעלה, עליהם אמר רב בקמץ, ויבא העם אל משה, הם אותן שקלקו בלחם, חטאנו כי דברנו בי"י ובז, הם אילו שדברו בלחם לבד, וידוע שהמן בא משם יי"י ולא משם של אלקים, והם באו לתקן חטא של ללחם שדברו נפשינו קצה, לבן אמרו התפלל אל יי"י

הערב רב על פי ספר הקודש מגלה עמוקות על התורה מא

ויסר מעלינו הנחש שהוא בא עבר לחם – ויתפלל משה بعد העט סתם, לא קאמר بعد מה, כי לא היה יודע אם חזרו נחש דלעילא לאתערא

הקב"ה אמר למשה עשה לך שرف ומשה עשה נחש נהושת עד הפשת ישראל השוו עבר לקונו ודברו בלחם שבא לחם מן השמים ובמים שבא להם מן הארץ והוא שלא בדרך העולם שהמים בא מלמעלה למטר השמים תשטה מים והארץ מוציאה לחם כ"ש (יהושע ה) ואכלו מעבור הארץ לבן כשהוא סמוך לא"י שראו אלו השני מדירוגות בארץ שהם הפק סדר העולם לבן באו הוציאו דבה שמעו שלא יבואו לא"י כמ"ש במדרש ע"פ נפשינו קצה בלחם הקלוקל שלא הי' יכול לטועם אותו הדור מפירות הארץ כלום א"ר עקיבא כשהיא מגלים להם הסל הבא מן פירות הארץ היו מותים שנאמר אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה וכו' הם שרנו וידבר העם הם השיבום למה העליתנו מצרים למות בדבר שלא זכינו לשום טובה בעולם אין להם ע"פ הטבע מלמטה רק מלמעלה' ואין מים מלמעלה ע"פ הטבע רק מלמטה ואילו שיצאו מצרים לא היו יכולים לרנן על המים כי גם במצרים ג"כ לא הי' להם מטר מלמעלה זה חזרו ונרנו על הלחים לבך נפשינו קצה בלחם הקלוקל שוה עיקר תרעומתן ולא חזרו המים ולפי דבריו על הלחים ועל מים לבן על להם שלח (ישע' סה) נחש עפר לחמו ונגדר המים שלח בהם שרפים שאין מים לכבות האש השרפ' וינשכו את העם הם שיצאו מצרים שלא רננו רק בלחם בלבד כי גם שם מים למטה וימת עם רב הם ערבי רב שעלו אתם שהיו משאר אומות שיש להם מטר מלמעלה עליהם אמר רב בקמץ ויבא העם אל משה הם אוטן שקלקו בלחם חטאנו כי דברנו בי' ובך הם אילו שדברו בלחם בלבד וידעו שהמן בא משם יי' ולא משם של אלקים והם באו לתקון חטא של לחם שדברו נפשינו קצה לבן אמרו התפלל אל יי' ויסר מעלינו הנחש שהוא בא עבר לחם כמ"ש רשי' יבא נחש שכל המינים נתעמו לוطعم א' ויפרע מן אותם שדברו במנ' שהוא בו כל טעמי בעולם והם חרוא שלא

ה' בו שום טעם וחטאו באלקים שממנו הימים מלמטה גבורות גשומים
ויתפלל משה בעדר העם סתם לא קאמר بعد מה כי לא هي יודע אם חזרו
נחש דלעילא לאתערא.



כח.

גлотה זהה של אדום הוא על עון לשון הרע – וידבר העם
באלקים ובמשה למה העליתנו מארץ מצרים, בכל גליות אינו
יושבין תחת קיל משירין דיליה,omid כשמתעוררין ישראל
לשון הרע, מתעוררין כל הנחשים, וישראל ראו שהכל תלוי
באותו תנינו גдол רובץ בתוך יאוריו, לכן בקשׁו ויסר מעליינו
את הנחש – במסורת ג"פ 'ויסר', ויסר הערב מפרעה ומכל
עבדיו, יסר את הנחש, ויסר את אופן מרכבותיו, פרעה היה
התניין ועליו היו תלוין כל הערוביה, ז"ש ויסר את הערוב
ויסר את אופן מרכבותיו אופני מרכבותיו מבעי למימר או
אופן מרכבותו אבל בזה האופן תלוין כל המרכבות, או שבקשׁו
על ערבי רב שהיה אתם וגרמה להם ערובייא בישא, ז"ש
ויסר את הערב שהם ערבי רב, אז ויסר את הנחש, כי לא נחש
ביעקב, לכן אמר הנחש בלשון יחיד, כי בזה הנחש תלוין כל
המרכבות, אפ"ן בגין סמא"ל, כל המרכבות בנויין עליו, לכן
עשה משה נחש נחותה, כי ההרים הרי נחותה, והביט אל
הנחש וחיו, כי גлотה מכפרת עון, והפסוק אומר: "לכן גלה
עמי מבלי דעת", ר"ל שאינם רוצחים לידע שהם בגנות, ואין
מקבלים על גולה עליהם, אבל והביט אל לשון הרע שדייבר,
וזרקו אותו לנוקבא דתהומה רבע, וכשיביט האדם באלו
ענינים איזי וחוי

ותקצר נפש העם בדרך ר' פעים ותקצר במסורה נגד ר' גליות אבל
גлотה זהה של אדום הוא על עון לשון הרע וידבר העם
באלקים ובמשה למה העליתנו מארץ מצרים הלא טוב ה' לנו לשבת
במצרים ז"ש וישב שם ימים רבים שהיו ראויים להיות כל ר' גлотה שאנו

יושבן بدا' מלכיות שנים רבים ה' לנו ראוי לשבת למצרים למות
במרבר על גליות אלו ונפשינו קצה בלחם רע עין שהוא ק"ל חסר
(איוב כד) כל הוא על פני המום כי בכל גליות אלו יושבן תחת כל
משירין דיליה ומיד כשמתעוררין ישראל לשון הרע מתעוררין כל
הנחשים וישראל רואו שהכל תלוי באוטו תנין גדול רובץ בתוך יארוי
לכן בקשנו ויסר מעלינו את הנחש במוסורה ג"פ ויסר (שמיות י') ויסר הערב
מפרעה ומכל עבדיו יסר את הנחש ויסר את אופן מרכבותיו פרעה ה'
התנין ועליו היו תלזין כל הערבוביא ז"ש ויסר את הערוב ויסר את אופן
מרכבותיו אופני מרכבותיו מבעי למייד או אופן מרכבותו אבל בזה
האופן תלזין כל המרכבות או שבקשו על ערב רב שהיה אתם וגרמה
לهم ערבווביא בישא ז"ש ויסר את הערב שהם ערב רב או ויסר את הנחש
כפי לא נחש ביעקב لكن אמר הנחש בלשון יחיד כי בזה הנחש תלזין כל
המרכבות אפ"ן בני סמא"ל כל המרכבות בנזון עליו لكن עשה משה נחש
נחות כה החרים הרי נחות והבית אל הנחש וחוי כי גלות מכפרת עון
והפסוק אומר (ישע' ה) لكن גלה עמי מבלי דעת ר"ל שאינם רוצים לידע
שהם בגנות ואין מקבלים על גולה עליהם אבל והבית אל לשון הרע
שריבר וורקן אותו לנוקבא דתהומה רבא וכשיבות האדם באלו עניינים
או וחי.



פרשת בלק

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת בלק

.כו.

ויאמר מואב אל מדיין עתה ילחכו הכהן הזה על ערב רב
שהם אינס עומדים בתפקידו של הקב"ה, כלחו"ץ השור, כמו
שחתאו ישראל בענין עשיית העגל, מזה היה מתירא מוואב
ויאמר מוואב אל מדיין עתה ילחכו הכהן הזה על ערב רב שהם אינם
עומדים בתפקידו של הקב"ה כלחו"ץ השור כמו שחתאו
ישראל בענין עשיית העגל מזה היה מתירא מוואב.



.כז.

הפעם הראשון אמר מן ארם ינחני בלק לכיה ארחה לי יעקב
הס הערב רב שעשו עגל – ולכח זוומה ישראל על כלל
ישראל

הפעם השני אמר מן ארם ינחני בלק לכיה ארחה לי יעקב הם הערב
רב שעשו עגל ולכח זוומה ישראל על כלל ישראל.



כח.

ויאמר אל עמו, ע' עקומה, ולקט בסוף, הם סוד ניצוצות טהורות שעלו עמו מניין ר'ב מן רפ"ח ניצוצין, ז"ש גם ערב ר'ב עליה אתם, ז"ש ויגר מואב מפני העם כי ר'ב הוא, שהעלו רב ניצוצות עמם ונשאר מניין אלקים, ומשה עליה אל אלקים לתקן עוד פ"ז ניצוצות – הנה עם יצא ממצרים, ערב רב על רב ניצוצות שיעלו אתם

ז"ש ויאמר אל עמו ע' עקומה ולקט בסוף הם סוד ניצוצות טהורות שעלו עמו מניין ר'ב מן רפ"ח ניצוצין ז"ש גם ערב ר'ב עליה אתם ז"ש ויגר מואב מפני העם כי ר'ב הוא שהעלו רב ניצוצות עמם ונשאר מניין אלקים ומשה עליה אל אלקים לתקן עוד פ"ז ניצוצות הן עם יצא ממצרים ערב רב על רב ניצוצות שיעלו אתם.



כט.

בלעם אמר על עצמו "וთהי אחוריتي במוּהוּ", שראה שיש לו יניקה סוף תיבות של אבוי"ת העול"ים בגימטריא יהירים, כי אברהם יצחק יעקב ס"ת קמ"ב, עלייה אמר יהושע כראה עגל שגרם יונוס ויומברוס בניו דבלעים ק"יל מ"לחמה ב"מחנה שהוא ר"ת קמ"ב, שהוא בלעם, כי מכוחו בא העגל ואוטו בח נטיל עתה בלעם שהלך לקלל ישראל, כדאיתא בזוהר שני נעריו עמו אלו הכספיים והכוחות של בניו לkerja עמו רבת שכנה לה נשוי עם שונא שלום, אז לאסקיה לבלעם בנגיאת השיב מייליהו נפיישן לא תדרוש שלום וטובתם, لكن קראו שונא שלום – ויגר מואב מפני העם הערב רב, ז"ש כי רב הוא: על ערב רב, אבל מפני ישראל לא היה לו שום מוראה רק ויקוץ מפני בני ישראל

ועל עצמו אמר ותהי אחוריתי במוּהוּ שראה שיש לו יניקה סוף תיבות של אבוי"ת העול"ים בגימטריא יהירים כי אברהם יצחק יעקב ס"ת

كم"ב עליה אמר יהושע כשראה עגל שנרגם יונס ווימברום בינוי דבלעם ק"ז ללחמה במחנה שהוא ר"ת קמ"ב שהוא בלעם כי מכוחו בא העגל ואותו כח נטיל עתה בלעם שהליך לקלל ישראל כדאיתא בזוהר שני געריו עמו אלו הכהפים והכוחות של בניו לקח עמו רבת שכנה לה נשוי עם שונא שלום (גיטין נז) אזל אסקיה לבלעם בנגידא השיב מיליהו נפישין לא תדרוש שלום וטובתם לבן קראו שונא שלום אני שלום וכי אדרבר על עניין פתיחת שלום שהקדימו ישראל אף לסתיכון שהי' א' מז' עממי' ז'ש אף במקום שיש לי לדבר קשות דהינו על ז' עממי' אף'ה אני פתחתי בשלום ואיך יעלה על דעתם שאלה עמהם למלחמה או שישראל הראו עצמן עטופים ז'ש אני באמת שלום לי עמהם וכי אדרבר עם מואב קשות מהה חושבין שאני מוכן למלחמה וע'א וירא בלק מה שעשה ישראל לאמוריה שהוא א' בין ז' עממי' אף'ה הקדימו עמהם לשלם ק'ו שלא יתחילו עמהם למלחמה רק וייגר מואב מפני העם הארץ רב ז'ש כי רב הוא על ערב רב אבל מפני ישראל לא היה לו שום מורא רק ויקוץו מפני בני ישראל.

פרק פנחס

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת פנחס

.๖

המגיפה הייתה לטובתן של ישראל, כדי שככל ערב רב שהיה בישראל ספו תמו מן הלהות, בדברי רשב"י שככל אותן כ"ז אלף שמותיו היו משפט שמעון, מאינו ערב רב שנתגיארו ונתקדקו בשם עון – ז'ש ויהיו המתים, שכבר מתו כמה פעמים, במתאותנים, במרגלים, בעגל – מיישראל לא מת שום אחד מהם – לא יהיה יכולת לבוא לארץ ישראל שהוא תוד

של כל העולם, עד שמתו כל אינון קליפות קוצים בכרם
ונשארו מצורף ומוזוקק

הנה בעניין המגיפה זו שהיתה לטובתן של ישראל, כדי שככל ערב רב
שהיו בישראל (תהלים עב) ספו תמו מן בלחות, בדברי רשב"

שכל אותן כ"ד אלף שמות היו משבט שמעון, מאינון ערב רב שנתנו ירו
ונתרכקו בשמעון. ז"ש ויהיו המתים, שכבר מתו כמה פעמים,
במתאות ננים, במרגלים, בעגל, כ"ש שם. ואע"פ שר"א השיב על זה אבא
שפיר הוא אבל חוויא עליה פלגתה וכוי הלא רשב"י תירץ שם כל
הқושיםות שמישראל לא מת שום א' מהם והנה לא היה יכולת לבא לא'
שהוא תוך של כל העולם עד שמתו כל אינון קליפות קוצים בכרם
ונשארו מצורף ומוזוקק.



. לא.

לכן התחיל פרשה זו פנחס בן אלעזר השיב את חמתי בקנאו
את קנאתי, בכדי שייהיו ישראל תוך, והקליפ"ה נפלת מהם
- ז"ש ויהי אחר המגיפה, שנגף י"י את ערב רב אשר עליה
אתם - והכתוב אומר: "וְקֹוֵי י"י יְרַשׁוּ אֶרֶץ", כשבזמן מרעים
יכרתו, וכן הכתוב אומר: קרני רשיים אנגדע, אז תרוממנה
קרנות צדיק - לכן עתה מחדש התחיל שאו את ראש בני
ישראל, ליתן להם נשיאות ראש

לכן התחיל פרש' זו פנחס בן אלעזר השיב את חמתי בקנאו את קנאתי
בכדי שייהי ישראל תוך והקליפ"ה נפלת מהם ז"ש ויהי אחר
המגיפה שנגף י"י את ערב רב אשר עליה אתם והכתוב אומר (תהלים לו)
וקוי י"י ירשו ארץ כשבזמן מרעים יכרתו וכיה' קרני רשיים אנגדע אז
תרוממנה קרנות צדיק לכן עתה מחדש התחיל שאו את ראש בני ישראל
לייתן להם נשיאות ראש.



פרק ו' ואחרון

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת ואחרון

.לב.

אמר רב לך, רמז לו שהוא לkeh עיר"ב ר"ב עמו, והם גרמו את היגל – ועל מרגלים אמר לך ל"ז, כמו שכותב שלח לך אנשים, והקב"ה לא שלח, רק לך ל"ז, אני מצוה אותך, באופן שבתייבת רב לך רמז לו שבשניהם חטא

זהנה ב' חטאים עשו ישראל שהחריבו ב' מקדשות ועל שניהם בא משה והתפלל שלח נא לעון העם הזה אמר רב לך רמז לו שהוא לkeh עיר"ב ר"ב עמו והם גרמו את היגל ועל מרגלים אמר לך כדר"א שלח לך אנשים והקב"ה לא שלח רק לך ל"ז אני מצוה אותך באופן שבתייבת רב לך רמז לו שבשניהם חטא וזה הי' לשון הרע של דתנןوابירם כמ"ש שם בפ' קרח ע"פ דריש של ר' שמלאי אמר נגד היגל תחת אשר הערה נפשו למota ונגד מרגלים ואת פושעים מהם שהוזכר למןות עם מתי מדבר.



.לג.

הוזכר משה להיות קבור במדבר בעבר היגל, לפי שהוציאו שם רע על בתולות ישראל, שהקב"ה אמר לך רד כי שחת עמך, ר"ל ערב רב, והוא אמר למה ה' יחרה אף בעמך על ישראל בעצמתו, ועי' שהוציאו שם רע עליהם הוזכר להיות אצלם, לקיים קרא ولو תהיה לאשה ולא יוכל לשלה כל ימיו

וז"ש בפ' דברים אחר שליחות מרגלים גם כי התאנף י"י וככה"א במזמור ע"ג (תהלים לו) אשתולו אבורי לב אלו משה אחרן שנתרשלו ידיהם בשעה שליחות מרגלים גרם שנמו שניהם ר"ל שנקרו במדבר

העקב רב על פי ספר הרקדוש מגלה עמוקות על התורה מט

ואפשר ש' טעמי מבוארים בפסוק זה שהוצרך משה להיות קבור במדבר הא' עברו עגל לפיו שהוציא שם רע על בתולות ישראל שהקב"ה אמר (שמות לב) לך רד כי שחת עמק ר"ל ערב רב והוא אמר למה יי' יתרה אף בעמק על ישראל בעצם וע' שהוציא שם רע עליהם הוצרך להיות אצלם לkiem קרא (דברים כו) ولو תהיה לאשה ולא יוכל לשלהה כל ימו ז'ש הטעם הראשון שמת שם תחת אשר הערת נפשו למות בשעת עגל גם טעם שני ויתא ראשי עם ז'ש והוא את פושעים נמנה.



פרשת וזאת הברכה

ספר מגלה עמוקות על התורה – פרשת וזאת הברכה

לט.

בגמרא סוכה: מאה ועשרים זקנים וממה כמה נביאים תקנו שמונה עשרה על הסדר – טעם זה המניין של ק"ץ, לפי שבאו להמתיק ק"ץ צירופים של אלקים – וזה סוד ומשה עלה אל האלקים, لكن היה בהר ק"ץ יום, והיה ימיו מאה ועשרים, להמתיק ק"ץ בתים של אלקים – لكن לקחו ערבות רב ק"ץ קנטרין בעגל ואמרו עשה לנו אלקים אשר ילכו לפנינו, ק"כ בתים של אלקים, لكن ירדו לק"ץ קנטרין, ק"ץ רבוע של מלאכי חבלה, ופרקו עטרות שלחתם, שהוא שם המפורש כי מן ה' עשו אלקים

משה אמר שירה זו (מגילה יב) עם ע"ח זקנים מניין הזיו לך למה נטל משה ע"ח זקנים מניין זה ולמה אספה ל' שביעים איש שמענו או ע"ב זקנים שמענו במתניתין ע"ח לא שמענו ובו צאשו שארכו ל' מאה יותר מבשאר מצות ויל' עד הגمرا בפרק לולב מאה ועשרים זקנים ומהם כמה נביאים תקנו שמונה עשרה על הסדר צריך ליתן טעם למה זה המניין של ק"ץ לפי שבאו להמתיק ק"ץ צירופים של אלקים והן חן סוד ומשה עלה אל האלקים لكن היה בהר ק"ץ יום והיה ימיו מאה ועשרים להמתיק ק"ץ בתים של אלקים ויקרא אליו יי' ר' לעשות מן אלקים יי' ז' משה כי שם יי' אקרא ר' שהוא מהפך שם של אלקים רחמים ז' הבו גודל לאלקינו אף שם אלקינו שהוא דין יעשה ממנו רחמים שהוא גודל ממדת אברהם הגדול דאיתמר גביה (בראשית כא) ויעש אברהם משתה גדור ולכן לא רצה להיות ענים שם באotta סעודה שהם ממדת הדין והוא הנגיד לעשות חד.

זהנה משה עושה הצור להיפך לעשות פועלות תמיד כدلעיל רק שתת

לו יישראל משלחתים השפע לבן לcko ערב רב ק"ד קנטרין בעגל ואמרו
(שמות לב) עשה לנו אלקים אשר ילכו לפניינו ק"ב בתים של אלקים לבן
ירדו לק"ד קנטרין ק"ד רבו של מלאכי חבלה ופרקו עתרות שלהם
שהוא שם המפורש כי מן יי' עשו אלקים.



ל.ה.

לבן בימי שלמה שעשו בימי שלום כל המשחיתים, ויהיו
שלום בינו לבין חירם מלך צור, שהוריד שם שר א', והורידו
לז' מדורו גיהנום, ונכנוו כל כוחות הדין, גם היא באה מלכת
שבע ונתנה מאה ועשרים כיכרים זהב לשולמה, ולבן הקריבו
از מאה ועשרים אלף צאן, להמתיק ק"ד כוחות של אלקים,
בי המשפט לאלקים הוא, לבן כל עיר שיש בה מאה ועשרים
אנשים, מעמידין בה סנהדרי קטנה, ולבן הוצרכו להיות
ק"ד זקנים, להמתיק ק"ד ב"ד של אלקים

ולבן בימי שלמה שעשו בימי שלום כל המשחיתים ויהיו שלום בינו
לבין חירם מלך צור שהוריד שם שר א' והורידו לו' מדורו גיהנום
ונכנוו כל כוחות הדין גם היא באה מלכת שבע ונתנה מאה ועשרים
כיכרים זהב לשולמה ולבן הקריבו אז מאה ועשרים אלף צאן להמתיק
ק"ד כוחות של אלקים כי המשפט לאלקים הוא לבן כל עיר שיש בה
מאה ועשרים אנשים מעמידין בה סנהדרי קטנה ולבן הוצרכו להיות ק"ד
זקנים להמתיק ק"ד ב"ד של אלקים (ישעה נה) כי ביתו בית תפלה
יקרא לכל העמים אין זה כי אם בית אלקים ומאהר שם אלקים בונה
ק"ד בתים הוצרכו להיות ק"ד זקנים לסדר בית התפלה שהיא בית
אלקים להיות רחמים כמו ש曾經 יש יי' במקומ הזה (תהלים קבא) יי'
שומרך יי' צלך כמו שם אלקים עולה צל והוא ימיו כצל אשר איננו ירא
לפני אלקים בן י"ב היותם בצירוף שם בן ד' וכל אחד כלול מי' הרוי
ק"ד מן שם של יי' ז"ש יי' צלך יש ג"כ צירופי צל אצל שם של יי'.